

Ministerul
Educației
Și Culturii
București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

„Gazeta tinerimii”

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMINTULUI ȘI CULTURII
ȘI AL UNIUNII SINDICATELOR DIN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 530

vineri 30 septembrie 1960

8 pagini 25 bani

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U.

Domnule președinte,
Stimați delegați,

Permiteți-mi, înainte de toate, să reafirm de la această înaltă tribună deosebită însemnată pe care poporul și guvernul român o atribuie Națiunilor Unite, ca organizație a cărei menire principală este de a asigura dezvoltarea colaborării multilaterale între țări și popoare, de a feri omenirea de calamitățile războiului, de a consolida necontenit pacea. Dezbaterile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite au trezit chiar de la începutul actualei sesiuni un interes profund în lumea întreagă. Aceasta se datorează faptului că sesiunea noastră este chemată să examineze problemele arzătoare ale vieții internaționale, a căror rezolvare este menită să exercite o profundă înfrîurire asupra întregii evoluții a umanității contemporane — mă refer în primul rînd la problema abolirii sistemului colonial și la cea a înlăturării programului de dezarmare generală și totală.

Un alt factor de seamă care imprimă un caracter deosebit actualei sesiuni constă în participarea la lucrările ei a numeroși conducători de state și de guverne, animați de simțul înaltei răspunderi pentru soarta omenirii, pentru perspectivele păcii și ale bune înțelegeri între popoare. Valoroasa inițiativă întreprinsă în acest sens de șeful guvernului sovietic s-a bucurat de un puternic ecou, în ciuda rezervelor cu care a fost întâmpinată de unele guverne.

Ne îngăduim să exprimăm speranța că aceasta va crea condiții propice pentru examinarea aprofundată și soluționarea efectivă a problemelor ce se află în centrul ordinii de zi a Adunării Generale a O.N.U.

Începutul sesiunii a fost marcat printr-un act de mare semnificație: primirea în mijlocul nostru a noilor state africane și a Republicii Cipru, care și-au dobîndit de curînd independența.

În numele poporului și guvernului român adresez din toată inima noilor țări independente un călduros salut, expresie a sentimentului de solidaritate cu lupta dreaptă a popoarelor pentru libertate și independență națională.

Apariția noilor state naționale și mișcarea înainte pe care o determină este unul din afluenții largului și puternicului șuvoi al forțelor sociale care imprimă în vremea noastră direcția dezvoltării istorice.

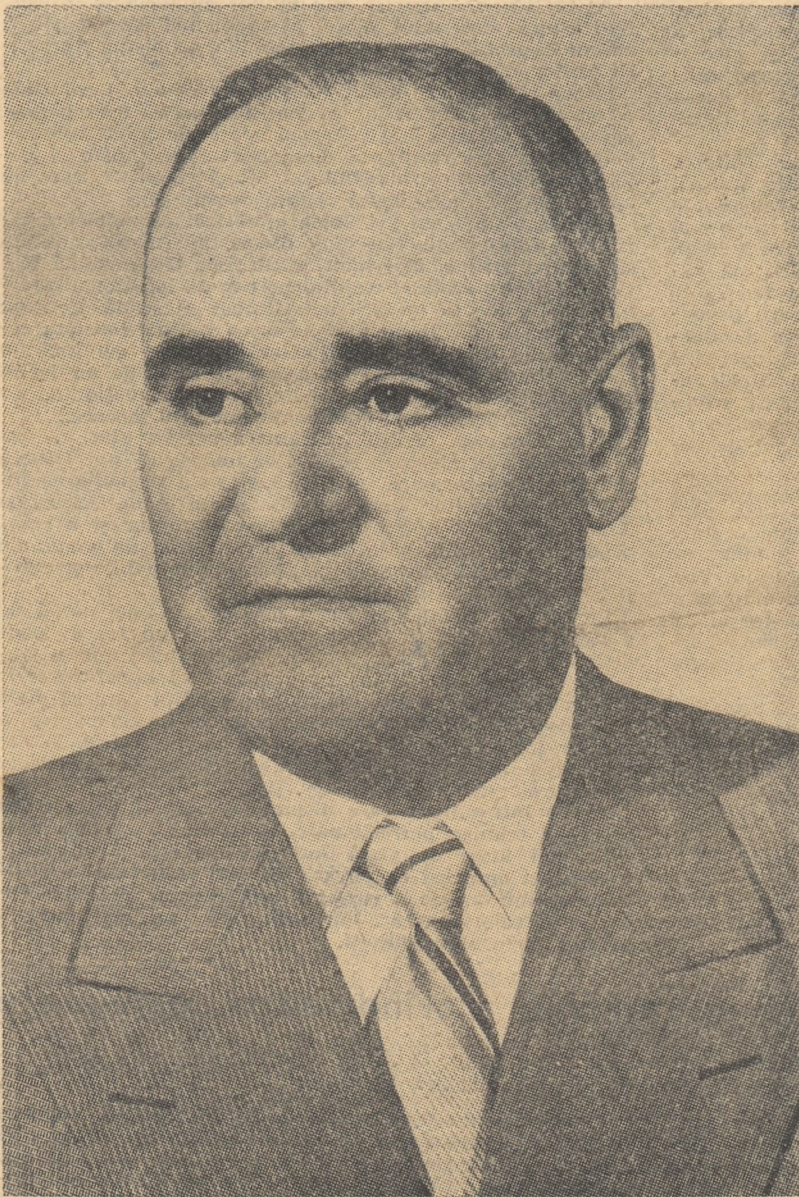
Lărgirea cadrului Organizației Națiunilor Unite o apropie de momentul cînd ea va deveni cu adevărat universală, contribuind la întărirea autorității și eficacității ei. Creșterea numărului statelor africane în O.N.U. este privită însă și răceală de anumite cercuri din Occident, ceea ce reflectă starea de spirit a celui grup de state care este preocupat să-și mențină poziția dominantă în O.N.U. O asemenea concepție nu are nimic comun cu principiile O.N.U. și cu atât mai puțin cu sarcina pentru care a fost creată: apărarea păcii și securității internaționale.

Carta O.N.U. a fost elaborată pentru a servi interesele tuturor statelor, conținînd acele principii care trebuie să stea la baza acțiunilor lor comune în vederea menținerii păcii și securității, dezvoltării relațiilor prietenești între națiuni, realizării cooperării internaționale.

România, ca și celelalte state socialiste, privește O.N.U. ca organizația internațională al cărei prestigiu și eficacitate vor fi cu atât mai mari cu cît ea va reflecta mai fidel tabloul lumii contemporane. Noi ne-am călăuzit și ne călăuzim de ideea că respectul pentru Cartă este o condiție vitală pentru O.N.U. și că, mai devreme sau mai tîrziu, tot mai multe state vor ajunge la concluzia că interesele păcii cer ca principiile Cartei să nu fie sacrificate pe altarul unor interese înguste sau de moment.

Nu putem să nu observăm însă că atitudinea guvernului S.U.A. și a aliaților săi în problema recunoașterii drepturilor Chinei și a admiterii Republicii Populare Mongole în O.N.U. este ghidată de calcule și interese străine de Cartă.

Este inadmisibil ca în importanta problemă a recunoașterii drepturilor marelui popor chinez, o mare or-

ganizație internațională ca O.N.U. să fie subordonată intereselor unui stat sau ale unui grup de state.

Lipsirea O.N.U. de aportul uneia dintre marile puteri, Republica Populară Chineză, împiedicarea sistematică a marelui popor chinez de a-și ocupa locul legitim la O.N.U. constituie una din cele mai grave lovituri date prestigiului acestei organizații și eficacității ei în îndeplinirea sarcinilor trasate de Cartă.

PENTRU A-SI PUTEA INDEPLINI MAREȚA EI MIȘCĂRI ÎNTR-UN RĂZBOI DE CATACLISM — DE A FERI OMENIREA DE CATACLISMUL UNUI RĂZBOI DISTRUGĂTOR, O.N.U. TREBUIE SĂ DEVINĂ O ORGANIZAȚIE CU ADEVĂRAT UNIVERSALĂ ÎN CARE TOATE STATELE ȘI POPOARELE SĂ ȘTIE CA AU UN REAZIM SIGUR, UN ARBITRU DREPT ȘI NEPARTINĂTOR, UN ORGANISM CARE, PRIN ÎNSĂȘI COMPOZIȚIA ȘI STRUCTURA LUI, SĂ FIE FIDEL MARILOR PRINCIPII ÎNSCRISE ÎN CARTĂ.

Adunarea Generală a O.N.U. constituie deci forul cel mai potrivit pentru a elabora modul în care să se înlătureze și să se evite războiul — dezarmarea generală și completă.

Ca unul dintre membrii Comitetului celor zece state pentru dezarmare, guvernul român a examinat cu cea mai mare atenție această problemă și, cu permisiunea dv., voi expune pe scurt adunării unele concluzii ce se impun.

Mai întîi țin să reafirm de la această tribună că deși noi nu subestimăm obstacolele și dificultățile care stau în calea dezarmării generale și complete, considerăm că ele pot fi învinse dacă și puterile occidentale vor da dovadă de luciditate și realism.

În Occident se aud glasuri că dezarmarea generală ar fi „o utopie”, „o himeră”, așa cum s-a pronunțat unul dintre antevorbitori. Dar este oare utopie a analiza curajos situația primejdioasă la care a ajuns omenirea prin faptul că există astăzi suficiente bombe atomice și cu hidrogen pentru distrugerea civilizației umane, și a trage concluzia — singura logică și înțeleaptă — că cea mai sigură metodă de a evita un asemenea cataclism este însăși distrugerea radicală și completă a mijloacelor care îl pot produce?

Este oare mai „realist” a continua cursa nebună a înarmării atomice și a stoca mereu bombe, din care una singură poate distruge un oraș de categoria celor mai populate din lume? Este oare „realist” a ține în aer permanent sute de bombardiere încărcate cu bombe nucleare și a le trimite în misiuni de patrulare, creînd astfel primejdia izbucnirii unui război, ca urmare a unei neglijențe sau a unui act ireponsabil?

Dezarmarea generală și completă, aprobată unanim de Adunarea Generală a O.N.U., a fost pusă la ordinea zilei ca o sarcină urgentă și vitală, care cere neapărat să fie rezolvată.

Dar în ciuda recomandărilor rezoluției O.N.U. și în ciuda eforturilor statelor socialiste în Comitetul celor zece de a angaja negocierile pe o linie constructivă, partenerii noștri au manifestat o atitudine negativă, făcînd imposibilă continuarea negocierilor. Repetărilor străduinți ale U.R.S.S. și celorlalte state socialiste, de a merge în întîmpinarea părții occidentale, reprezentanții S.U.A. și ai aliaților lor le-au răspuns prin refuzul de a negocia un tratat de dezarmare generală și completă și printr-o serie de tactici obstrucționiste care demonstau în fond lipsa de dorință de a trece la înlăturarea sarcinii trasate prin rezoluția Adunării Generale. Este evident că țările socialiste nu puteau accepta transformarea tratatelor într-un paravan pentru intensificarea cursei înarmărilor și într-un mijloc de inducere în eroare a opiniei publice internaționale, care urmărea tratativele acestea cu speranța că ele vor duce la rezultate pozitive concrete. Noi socotim că impasul la care au fost aduse negocierile de dezarmare, datorită poziției negative a părții occidentale, poate și trebuie să fie depășit.

TOCMAI ACEASTA ESTE SARCINA ADUNĂRII GENERALE, DUPĂ PAREREA DELEGATIEI ROMINE PREVEDERILE FUNDAMENTALE ALE TRATATULUI PENTRU DEZARMARE GENERALĂ ȘI COMPLETĂ PROPUSE LA ACEASTA SESIUNE DE ȘEFUL GUVERNULUI SOVIETIC, N. S. HRUȘCIOV, CONSTITUIE O BAZĂ SERIOASĂ PENTRU O ABORDARE CONCRETĂ ȘI CONSTRUCTIVĂ A PROBLEMEI ȘI PERMITE ADUNĂRII GENERALE SĂ GASEASCĂ IEȘIREA DIN ÎMPAS.

Pentru a judeca sinceritatea și eficacitatea planurilor sau propunerilor de dezarmare aflate în fața Adunării, un criteriu primordial a fost și rămîne efectul pe care punerea lor în aplicare l-ar avea asupra cursei înarmărilor.

În această privință poziția S.U.A. își găsește expresia în declarațiile conducătorilor și generalilor americani că S.U.A. trebuie „să cîștige o poziție de forță”, idee care revine ca un leit-motiv în toate declarațiile menționate.

În practică, această atitudine s-a tradus și se traduce printr-o intensificare și mai mare a cursei înarmărilor.

Dezarmarea — problema centrală a vieții contemporane

Domnilor delegați,

Importanța pe care guvernul român o acordă actualei sesiuni a Adunării Generale decurge, în primul rînd, din faptul că în cadrul ei urmează să fie dezbătută problema centrală a vieții internaționale contemporane — problema dezarmării. De rezolvarea acestei probleme depinde în ultima analiză, dacă omenirea va avea de îndurat suferințele fără margini ale războiului nuclear sau dacă va fi izbăvită de ele. Propunerea Uniunii Sovietice de a se înlăture dezarmarea generală și completă corespunde nobilei năzuințe a omenirii de a se inaugura în dezvoltarea societății umane o eră nouă în care războaiele să rămînă definitiv de domeniul trecutului, iar oamenii să poată folosi în întregime resursele pla-

netei noastre și propriile lor energii, pentru a crea o lume în care să fie lichidate pentru totdeauna inapoierea, sărăcia și foametea, să înflorească relațiile pașnice de colaborare rodnică și prietenie între țări și popoare.

În zilele noastre, nu mai e cu puțință ca vreun stat, oriunde ar fi situat și oricare ar fi puterea lui militară și economică, să împingă omenirea într-un conflict armat fără a suferi el însuși consecințele. De asemenea nu este de conceput ca în cazul unei astfel de conflagrații, vreun popor, indiferent dacă ar fi sau nu beligerant, să poată evita efectele funeste ale acesteia. De aici rezultă că lichidarea mijloacelor pentru dezlănțuirea și ducerea războiului a devenit o problemă care privește direct toate statele.

(Continuare în pag. 2)

Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

(Urmare din pag. 3)

Nu este oare clar că dacă acesta va fi și pe viitor cursul pe care îl vor urma S.U.A., va fi greu, dacă nu imposibil, să se abordeze în mod constructiv și pozitiv problema dezarmării?

Rezultă că Adunarea Generală trebuie să-și însușească acele propuneri de dezarmare a căror aplicare are drept rezultat încetarea imediată a cursei nebunești a înarmărilor și să considere necorespunzătoare acele propuneri care, aplicate fiind, ar duce la desfășurarea nestingherită a cursei înarmărilor.

După părerea guvernului român, un merit principal al propunerilor sovietice de dezarmare constă tocmai în faptul că traducerea lor în viață ar pune trîmă imediat cursei înarmărilor și ar îndrepta lucrurile spre reducerea armamentelor și forțelor armate, spre eliminarea lor. Semnarea unui tratat de dezarmare generală și completă care ar prevedea desființarea tuturor forțelor armate și interzicerea restabilirii lor sub orice formă, interzicerea și distrugerea tuturor stocurilor de arme, încetarea producției oricărui gen de arme, inclusiv arme atomice, cu hidrogen, chimice, bacteriologice și alte tipuri de arme de exterminare în masă, distrugerea tuturor mijloacelor de transportare a armelor nucleare la fîntă, lichidarea tuturor bazelor militare străine, abolirea serviciului militar, a învățămîntului militar, a ministerelor de război și statelor majore, ca și încetarea alocării de fonduri bugetare pentru scopuri militare — toate aceste măsuri nu numai că ar stăvilii cursa înarmărilor, dar ar face și orice efort de înarmare ilegal și lipsit de sens.

Elementul esențial al tratatului propus de U.R.S.S. constă în faptul că el prevede de la începutul intrării în vigoare eliminarea tuturor mijloacelor de transport a armelor nucleare, reducerea forțelor armate și în special ale S.U.A. și U.R.S.S. la un nivel de 1,7 milioane soldați. Lichidarea bazelor străine, interzicerea lansării de rachete în scopuri militare, obligația de a nu transmite altor state bombe nucleare sau informații pentru producerea lor, precum și reducerea corespunzătoare a bugetului militar. Tocmai acest element esențial, care operează din primul moment, este menit să pună capăt cursei înarmărilor și să ducă la reducerea și distrugerea armamentelor, la reducerea și desființarea forțelor armate.

Care este situația ce s-ar crea din acest punct de vedere prin aplicarea propunerilor S.U.A.?

Studierea atentă a propunerilor americane, inclusiv cea din 27 iunie a.c., arată că pentru prima fază, care nu are un termen limitat, S.U.A. prevăd numai o serie de măsuri de control și inspecție, de studii tehnice, de depozitare a unor armamente pe teritoriul statului respectiv, dar nici o măsură efectivă de reducere a forțelor armate sau de distrugere a armamentelor. Cifra de 2,5 milioane soldați pentru S.U.A. și U.R.S.S. prevăzută pentru prima fază nu are nici o semnificație, deoarece ambele state au trupe sub această cifră.

Să presupunem, de dragul argumentării, că propunerile americane ar fi puse în practică. Ce ar rezulta? Organizația de control ar fi constituită, diferitele comisii tehnice și-ar începe activitatea, controlorii și inspectorii ar începe să voiajeze, iar între timp — și este vorba desigur de o perioadă îndelungată — cursa înarmărilor s-ar desfășura nestingherit și cu avînt sporit.

Trebuie notat că planul american prevede pentru părțile negociatoare încheierea unui tratat numai pentru această primă fază, urmînd ca pentru a doua și a treia fază să se pregătească un proiect care să fie supus unei conferințe mondiale de dezarmare.

Pentru lichidarea definitivă și radicală a orînduieilor colonialiste

Domnilor delegați,

Infăptuirea țelurilor O.N.U. este inseparabil legată de realizarea aspirațiilor tuturor popoarelor spre libertate și independență, de lichidarea definitivă și radicală a orînduieilor colonialiste. Este timpul ca în conflictul dintre puterile coloniale și popoarele înrobite, O.N.U. să se situeze hotărît și fără rezerve de partea acestora din urmă.

Colonialismul este sinonim cu asuprirea națională și socială dusă la extrem: el evocă imaginea a zeci de milioane de oameni vînduți ca sclavi, închiși în rezervații și lagăre de concentrare, decimați de foame și boli, ținuți în bezna inculturii. Colonialismul înseamnă ciopîrtirea arbitrară a unor vaste teritorii, menținerea samavolnică a numeroase state în afara vieții internaționale, crearea unor primejdioase focare de tulburări și conflicte pe plan mondial.

Războiul sîngeros din Algeria, expedițiile de pedepsire din Kenya, cruntul regim de teroare și violență din Angola și Mozambic, răpirea celor mai elementare drepturi umane populației autohtone din Africa de Sud, bombardarea din avioane a populației din Oman — toate acestea ilustrează metodele la care recurg colonialiștii pentru înăbușirea luptei drepte de eliberare, plină de vitejie și eroism, a popoarelor care aspiră la libertate.

Colonialiștii s-au dovedit deosebit de iscusiți în jefuirea țărilor coloniale. Este știut că solul și subsolul Africii dispun de avuții nemăsurate — de la uriașele zăcăminte de diamante, uraniu și alte minerale de toț felul, pînă la vastele întinderi de pămînt propice celor mai variate culturi. Dar toate aceste avuții se află în minile marilor corporații străine care storc beneficii fabuloase din exploatarea lor și a muncitorilor africani. Chiar statistica oficială arată că rata profitului din investițiile directe ale S.U.A. în Africa în perioada 1947-1954 se cifra anual la 33 la sută față de capitalul investit, ceea ce înseamnă că într-un timp record de numai trei ani capitalul investit este amortizat.

Ca urmare, statisticele O.N.U. arată că venitul pe cap de locuitor al unor țări ca Kenya, Uganda, Tanganica este respectiv de 24, 32 și 40 ori mai mic decît în S.U.A. și de aproximativ 14 și 16 ori mai scăzut decît în Anglia sau Franța.

Nici un fel de povești despre „misiunea civilizatoare” a colonialiștilor nu pot să ascundă faptul zguduitor că după mai bine de un secol de asemenea „misiune” întreprinsă de colonialiștii belgieni în Congo, nu au existat

Aceasta însă înseamnă că statele semnatare nu vor avea nici o garanție pentru ceea ce va urma după consumarea primei faze, deoarece nu va exista nici un tratat care să angajeze aceste state de a aplica toate măsurile necesare pînă la atingerea obiectivului final: dezarmarea generală și completă.

În aceste condiții nimic nu va putea împiedica un stat sau altul ca după consumarea fazei întâi, încă după ce s-au colectat toate informațiile militare prevăzute în planul american, să acționeze așa cum va crede de cuvință. Doar fiecare va putea spune că tratatul semnat privește numai prima fază și nimic altceva.

Este evident că nu acesta a fost sensul rezoluției unanime privind dezarmarea generală și completă votată la sesiunea trecută de Adunarea Generală.

Puterile occidentale, care au făcut din control subiectul celor mai variate speculații, s-au echivat în realitate de la prezentarea unor propuneri serioase în acest domeniu, pe cînd U.R.S.S. a prezentat propuneri concrete și ample privind organizarea amănunțită și sistematică a unui control internațional efectiv al măsurilor de dezarmare, din prima zi, pe fiecare fază și pînă la capătul dezarmării generale și complete.

Propunerile sovietice pentru organizarea controlului internațional efectiv al dezarmării generale și complete demonstrează cu prisosință că U.R.S.S. și celelalte state socialiste, interesate în cel mai înalt grad să se asigure că măsurile de dezarmare sînt scrupulos respectate, fac eforturi pentru a muta discuția despre control de pe terenul speculațiilor abstracte pe terenul discuției practice și realice — singura metodă care poate scoate o problemă controversată din impas.

Delegația romînă apreciază că documentul sovietic „Prevederi fundamentale pentru un tratat de dezarmare generală și completă” oferit Adunării Generale o bază serioasă pentru discutarea fructuoasă și constructivă a problemei dezarmării la actuala sesiune și își exprimă speranța că aceasta va permite să se ia hotărîri corespunzătoare pentru a promova cauza dezarmării.

Aș vrea să mă asociez mai multor antevorbitori, insistînd asupra încă unui aspect al problemei dezarmării, și anume aspectul ei economic legat de problema ajutorării țărilor slab dezvoltate.

Grava rămînire în urmă, economică, socială și culturală a multor țări din Asia, Africa și America Latină face parte din contradicțiile cele mai acute ale lumii contemporane. Ea este rezultatul dominației imperialiste, a puterii monopolurilor, a regimului robiei coloniale, care au apăsă vreme îndelungată asupra acestor țări.

Deși în ultimii ani problema ajutorării economice a țărilor slab dezvoltate este mult discutată, situația continuă să rămîna critică. Mai mult, statisticele Organizației Națiunilor Unite arată că venitul pe cap de locuitor al acestor țări în loc să crească a continuat să scadă. Comisia economică a O.N.U. pentru America Latină constata recent că în 1959 economia țărilor din acest continent a fost lovită de o nouă scădere a comerțului și de un declin în producția agricolă pe cap de locuitor, menționînd că tendința de declin este dominantă din 1956 încoaace.

Soluția eficientă pentru înlăturarea acestor stări de lucruri constă în alocarea resurselor imense ce s-ar elibera ca efect al dezarmării, pentru a stimula dezvoltarea industrială a țărilor slab dezvoltate din Asia, Africa și America Latină, a moderniza agricultura lor și a spori producția agricolă, a îmbunătăți condițiile de viață ale populației, a da extindere învățămîntului public și ocrotirii sănătății.

Desigur, o condiție imperios necesară a unei astfel de ajutorări este ca ea să nu implice nici un fel de condiții de natură politică, nici un fel de imixțiuni în treburile interne ale țărilor ce urmează să beneficieze de ajutor. Ajutorul trebuie atribuit în condiții care să ducă la consolidarea independenței politice și economice a acestor țări, la avîntul forțelor lor de producție, la satisfacerea în măsură crescîndă a cerințelor materiale și culturale ale populației lor.

Trăim într-o lume care dispune de bogății imense, de mijloace tehnice perfecționate, în stare să asigure condiții mai bune de viață întregii populații a globului. Eliberarea omului de povara tot mai apăsătoare a cheltuielilor militare și a cursei înarmărilor ar deschide calea spre valorificarea într-o măsură tot mai mare a acestor imense posibilități.

superioare, nici un medic, nici un ofițer și nici cadre administrative cu experiență.

Poporul romîn se pronunță cu hotărîre pentru abolirea definitivă și neîntîrziată a acestui sistem blestemat care face să se cutremure de rusine pe oricine se simte om.

GUVERNUL REPUBLICII POPULARE ROMINE SĂ LUTĂ ȘI SPRIJINA DECLARAȚIA CU PRIVIRE LA ACORDAREA INDEPENDENȚEI ȚĂRILOR ȘI POPOARELOR COLONIALE, PROPUSA DE U.R.S.S., prin care se cere să se acorde imediat tuturor țărilor coloniale, teritoriilor sub tutelă și altor teritorii fără guverne proprii, independență completă și libertate, în construirea statelor naționale, în conformitate cu voința liber exprimată și dorința popoarelor — și de a se elimina toate pozițiile coloniale sub forma posesiunilor sau regiunilor închiriate pe teritoriile altor state.

Noi considerăm că aderarea la principiile Cartei O.N.U. a devenit incompatibilă cu oprimarea colonială săvîrșită de către state-membre ale O.N.U. și că a sosit timpul ca O.N.U. să cheme toate guvernele să respecte cu strictețe principiile Cartei privind egalitatea și respectul pentru drepturile suverane și pentru integritatea teritorială a tuturor statelor fără excepție, nepermițînd nici o manifestare a colonialismului, nici un drept exclusiv sau privilegiu pentru anumite state, în dauna altora. Poziția față de sistemul de înrobire colonială a devenit piatra de încercare pentru guvernele statelor membre ale O.N.U.: sînt ele pentru sau contra principiului nobil inserat în Cartă privind egalitatea și respectul pentru drepturile suverane ale tuturor popoarelor? Doar nu poți să fii pe de o parte pentru libertate, iar pe de altă parte să sprijini colonialismul, care se află într-o opoziție ireconciliabilă cu ideea libertății popoarelor.

Cum se poate oare concepe infăptuirea unui program de măsuri economice, politice și culturale în Africa — la care s-a referit în cuvîntarea sa președintele Statelor Unite — fără a lua o poziție clară în favoarea extirpării colonialismului, cancerul nemilos care a făcut și face să suferă popoarele africane, care a împiedicat și împiedică dezvoltarea economică, politică și culturală a Africii?

Făcînd să răsune în această Adunare glasul Africii, președintele Republicii Ghana, dr. Nkrumah, a declarat că „aflat timp cît un singur metru de pămînt african rămîne sub dominație străină, lumea nu va cunoaște pace... Națiunile Unite trebuie să cheme toate statele care

A lături din toată inima

Ion Simîniceanu
directorul Școlii pedagogice
din Suceava

Mi-au rămas vii în minte câteva cuvinte scrise pe una din pancartele cu care miile de americani — muncitori, intelectuali, albi și negri — au venit să manifeste în fața clădirii Organizației Națiunilor Unite în ziua deschiderii actualei sesiuni a Adunării Generale: „Pace astăzi, înseamnă viață miine”. Da, și în America, poporul este convins că pacea e astăzi bunul cel mai de preț al omenirii. Dacă ea se va impune, imensele comori materiale și culturale ale umanității vor trăi peste secole, nemăsuratele puteri ale atomului vor sluji exclusiv vieții și nu morții, valorile bănești vor lua nu calea fabricilor de muniții, ci drumul construcțiilor de școli, locuințe, spitale, case de cultură și odihnă. De aceea, popoarele năzuiesc spre pace și urmăresc astăzi, cu atîtea nădejdi, cea de a XV-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, care și-a înscris pe ordinea de zi discutarea problemei asigurării păcii în lume. Privirile tuturor oamenilor cinstiți, sînt ațintite spre marea for al popoarelor, cu atît mai mult, cu cît știu că aci și-au dat de astă dată întâlnire cei mai înflăcărați apărători ai păcii: N. S. Hrușciov și ceilalți reprezentanți ai statelor socialiste, ai po-

popoarelor afro-asiatice ce s-au eliberat prin luptă din cătușele colonialismului.

Am așteptat cuvîntul tovarăşului Gheorghiu-Dej în fața Adunării Generale O.N.U. cu nerăbdarea omului care vrea să audă spunîndu-se răspicat lumii înregi dorința fierbîntă de pace a poporului său și, în același timp, cu mîndria omului sigur că poporul său va aduce o contribuție activă la cauza menținerii și consolidării păcii. Ca cetățean al patriei și ca pedagog, sînt mîndru de propunerea pe care o face țara noastră, ca în Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite să se discute și problema: „Măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare”. O asemenea propunere nu putea veni decît din partea unui stat care duce o politică fermă de pace.

Voi lupta mereu pentru ca elevii mei să pornească în viață — așa precum partidul ne învață — avînd adînc sădite în inimi dragostea pentru progres, prețuirea omului și a realizărilor lui materiale și spirituale, devotamentul față de construcția pașnică, față de cele mai înalte idealuri ale vieții.

Ana Constantinescu

profesoară
la Școala medic nr. 3
din București

28 septembrie 1960: prima oră la clasa a IX-a „E”. Elevilor le este vie în minte și în inimă cuvîntarea tovarăşului Gheorghiu-Dej la O.N.U. pe care au ascultat-o la radio.

Inițiativa n-a mai fost nevoie să pornească de la mine. Ei au început să-mi arate simțămîntele pe care le-au trezit în rîndurile lor cuvintele rostite de tovarăşul Gheorghiu-Dej la marea tribună. Mariana Săcăluș condamnă pe acei care încearcă să strecoare în sufletul tineretului spiritul urii de rasă, naționalismul și șovinismul. Nicolae Cîmpeanu își exprimă speranța că în toate țările tineretul va fi educat în spiritul păcii și respectului reciproc, al dragostei de viață și de pace. Ascultîndu-i pe elevii creștea propria mea bucurie și mîndrie patriotică. Gîndurile mele stăruie ca și gîndurile lor la înalta preocupare a partidului nostru, a tovarăşului Gheorghiu-Dej personal pentru viitorul tineretului.

„Guvernul romîn — a spus tovarăşul Gheorghiu-Dej — nădăjduiește că propunerile sale... vor găsi înțelegere și sprijin”.

Școala lor este puternic în sufletul nostru, al celor care l-au ales ca reprezentant al lor pe tovarăşul Gheorghiu-Dej. Noi învățătorii și profesorii înțelegem înalta misiune ce ne revine. În munca mea de profesoară și dirigintă, la orele de clasă și în toate acțiunile mele mă voi călăuzi de idealul pregătirii unui tineret optimist, însușit de ideile unei păci trainice în lume.

Vasile Marinescu

director
al Școlii profesionale
de ucenici a uzinelor
„Gheorghiu-Dej”
din Tirgoviste

Îndată ce au sosit ziarele cu expunerea tovarăşului Gheorghiu-Dej la cea de a XV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., ucenicii, maiștrii-instructori și profesorii din școala noastră s-au strîns — grupuri, grupuri — laolaltă, în clase și în ateliere, pentru a citi cuvîntul conducătorului delegației noastre.

„Satisfacție, bucurie, deplină aprobare pentru politica fermă și consecventă de pace a partidului și guvernului nostru — iată ce exprimă cuvintele tuturor.

Noi oamenii școlii, care avem nobila misiune de a crește și educa tîmra generației de constructori ai unei vieți noi, fericite, simțim o mîndrie patriotică pentru faptul că la propunerea delegației noastre a fost înscrisă pe ordinea de

zi a sesiunii O.N.U., problema: „Măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare”.

Sîntem mîndri pentru faptul că de la tribuna Adunării Generale a O.N.U. popoarele din întreaga lume au putut afla realizările obținute de harnicul nostru popor prin munca sa pașnică.

Prin munca noastră de fiecare zi, pentru creșterea și educarea tineretului în spiritul patriotismului înflăcărat, în spiritul dragostei și prieteniei între popoare vom căuta să slujim neînterupt cauza nobilă pentru care luptăm la O.N.U. delegația țării noastre alături de delegația U.R.S.S. și ale celorlalte țări socialiste.

Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

(Urmare din pag. 2)

au colonii în Africa să acorde independența completă teritoriilor care se mai află sub stăpînire lor.

Astăzi, cînd discutăm Declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale propusă de U.R.S.S., poate că nu este nepotrivit să reamintim delegației americane de „Declarația independenței” votată de Congresul Statelor Unite în 1776, document în care se declară lichidarea stării coloniale, eliberarea de sub jugul britanic și transformarea Statelor Unite ale Americii în stat liber și independent.

Este oare prea mult ca astăzi, după 184 de ani de la această declarație, să se ceară ca popoarele ce se mai află sub jug colonial să se bucure de libertatea și independența pe care poporul american a dobîndit-o atunci?

Oare cîte sute de ani trebuie să treacă pentru ca guvernul S.U.A. să fie de acord că și alte popoare au același drept de a fi eliberate de sub dominația colonială?

Stimați delegați,

Însăși realizarea sarcinii fundamentale de a apăra pacea și securitatea internațională cere ca O.N.U. să ia hotărît în mîini problema lichidării sistemului colonial.

Robia colonială este nu numai rușinea secolului nostru, nu numai forma cea mai crudă de opresiune politică și de jefuire economică a popoarelor, dar și una din cele mai primejdioase surse de conflicte militare.

În această ordine de idei, trebuie notat că într-un mare număr de țări africane există baze militare, navale și aeriene aparținînd Statelor Unite sau altor state membre ale pactului militar N.A.T.O. Asemenea baze militare străine există nu numai în țările de pe țărmul nordic, ci și în adîncul continentului african. Nu de mult, primul-ministru al Belgiei a declarat că bazele militare belgiene din Congo, care au costat Belgia cca. 70 de milioane dolari, au fost create „la insistența N.A.T.O.”, iar grosul trupelor belgiene retrase de la aceste baze a fost mutat în imediata apropiere, în Ruanda Urundi. De asemenea, ziare din Africa de sud au anunțat că în Rodezia a fost amenajat un teren pe care se instalează principala bază N.A.T.O. menită să fie folosită de avioane reactoare de vînațoare și bombardiere purtătoare de arme nucleare. Revista americană „Time” a descris un aerodrom din apropiere de Tripoli, ca pe un „aerodrom-cheie în încercarea Moscovei de către aviația strategică a S.U.A.”

Promovarea principiilor coexistenței pașnice — rațiunea existenței O.N.U.

Domnii delegați,

Promovarea principiilor coexistenței pașnice și a dezvoltării relațiilor de colaborare multilaterală între state în vederea menținerii și consolidării păcii reprezintă însăși rațiunea de a fi a Organizației Națiunilor Unite.

Numai cu doi-trei ani în urmă puteam asista la încercări de a exclude însuși termenul de coexistență pașnică din vocabularul Națiunilor Unite, în timp ce astăzi constatăm cu satisfacție că, de la tribuna O.N.U., numeroși reprezentanți ai statelor membre recunosc în coexistența pașnică o necesitate vitală, decurgînd din complexul realităților contemporane.

Cu deplină justificare observa în intervenția sa reprezentantul Braziliei că o premiză a relațiilor pașnice între state este luarea în considerare a existenței unor state cu regimuri sociale diferite, fie că acest lucru place sau nu, și că, întrucît soluția războiului se demonstrează ca inadmisibilă, singura cale care poate fi urmată pentru a ajunge la soluționarea problemelor erei noastre este aceea a tratativilor.

Este incontestabil că principiile coexistenței pașnice cuceresc o adeziune tot mai largă în întreaga lume; am face însă un prost serviciu cauzei păcii dacă am trece

Dacă ținem seama de faptul că majoritatea statelor care fac parte din N.A.T.O. sînt state colonialiste, devine clar că toate bazele militare, trupele, unitățile de aviație și flotele aparținînd N.A.T.O. sînt îndreptate nu numai împotriva țărilor socialiste și altor țări iubitoare de pace, ci și împotriva mișcării de eliberare din Africa și pentru menținerea prin teroarea armelor a pozițiilor politice și economice ale imperialiștilor în Africa.

Popoarele africane, guvernele lor și liderii lor politici care reprezintă aspirațiile de eliberare de sub jugul colonial și de consolidare a independenței, acolo unde ea a fost cucerită, nu pot să nu vadă primejdia extremă la care le expune existența și sporirea bazelor și trupelor N.A.T.O. pe teritoriul african. Vechea și răsuflata gogoriță a „pericolului comunist” este fluturată în Africa de colonialiști pentru a distrage în realitate atenția de la planurile lor de transformare a Africii într-o mare bază de operațiuni militare ale pactului N.A.T.O.

Doar așa cum au arătat în repetate rînduri reprezentanții guvernului provizoriu algerian, războiul sîngeros împotriva poporului algerian, care luptă cu abnegație pentru libertatea sa, n-ar fi fost posibil fără sprijinul politic și militar acordat Franței de aliații din N.A.T.O.

Complotul agresiv împotriva independenței și integrității Congo-ului, desfășurat de cercurile colonialiste cu sprijinul N.A.T.O., reprezintă un nou și izbitor exemplu în această privință. Este pe deplin justificată îngrijorarea cu care opinia publică urmărește evoluția situației din Congo, cu atît mai mult cu cît în această evoluție sînt angajate înseși autoritatea și prestigiul Organizației Națiunilor Unite.

Acum apare limpede pentru toți cei care sînt sincer devotați cauzei eliberării popoarelor coloniale că, în loc să sprijine guvernul central care a făcut apel la O.N.U. pentru a restabili ordinea și legea în Congo, în loc să îndeplinească fidel rezoluțiile Consiliului de Securitate privind ajutorarea guvernului central pentru a asigura independența și integritatea teritorială a Republicii Congo, comandamentul O.N.U. și secretarul general au acționat în vederea subminării guvernului central și s-au situat de partea rebelilor, în spatele cărora stau colonialiștii belgieni și aliații lor din N.A.T.O.

Nici un fel de pretense argumente juridice și nici un fel de alibiuri nu pot să justifice faptul că în cele trei luni cît au durat operațiunile O.N.U. în Congo, guvernul central a fost subminat și lipsit de mijloace pentru a-și afirma autoritatea, organul parlamentar care exprima voința poporului a fost interzis — în timp ce forțele secesioniste au devenit mai active ca oricînd, instruite și înarmate de colonialiștii belgieni sub ochii îngăduitori ai comandamentului O.N.U.

Este clar că situația la care s-a ajuns în Congo corespunde pe deplin planurilor și obiectivelor colonialiștilor belgieni și sprijinitorilor lor din N.A.T.O. și dezvăluie caracterul real al politicii acestora.

Delegația romînă consideră că Adunării Generale a O.N.U. îi revine sarcina imperioasă de a examina cu cea mai înaltă răspundere problema situației din Congo, pentru a crea, în sfîrșit, poporului congolez acele condiții la care îi dau deplin drept lupta sa eroică pentru independența națională, libertate și viață mai bună.

cu vederea faptul că aceste principii au și adversari în-versunați.

Așa cum s-a mai arătat de la această tribună, în lumea contemporană se înfruntă două linii, două orientări în materie de relații internaționale: o orientare bazată pe principiile coexistenței pașnice, care urmărește întărirea și dezvoltarea continuă a bunelor relații între state, eliminarea încordărilor internaționale și rezolvarea la masa tratativilor a litigiilor dintre state, o altă orientare — cea a promotorilor războiului rece și ai cursei înarmărilor — duce la organizarea de acțiuni agresive și la imixtiuni grosolane în treburile interne ale altor țări, la crearea și întreținerea focarelor de neliniște, periclitînd grav pacea lumii.

Este drept că în zilele noastre severitatea cu care opinia publică judecă pe adversarii principiilor coexistenței pașnice îi face chiar pe acei care subminează și împiedică aplicarea lor în viața internațională să invoce aceste principii, temîndu-se ca adevăratele lor gînduri și intenții să nu iasă la iveală. De aceea, popoarele lumii și reprezentanții lor trebuie să manifeste luciditate și vigilență, călăuzindu-se în aprecierea poziției fiecărui guvern după fapte și nu după simple declarații.

Cum se pot împăca declarațiile de atașament pentru

cauza păcii cu politica de sporire an de an a cheltuielilor de înarmare și a pregătirilor militare ale S.U.A., cu ridicarea la rangul de politică de stat a spionajului militar și a încălcării suveranității altor state, care și-a găsit expresia în cunoscutle incursiuni agresive ale avioanelor americane „U-2” și „R.B.-47” deasupra teritoriului sovietic? Cum se pot împăca asemenea declarații cu actele ostile împotriva eroicului popor al Republicii Cuba care a pășit ferm pe calea independenței sale naționale?

Chiar acum, cînd în Adunarea Generală a Națiunilor Unite asistăm la încercarea de a arunca răspunderea pentru încordarea internațională tocmai asupra Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste, care depun eforturi perseverente în vederea înlăturării surselor ei, în Europa se deslășoară mari manevre militare ale N.A.T.O. care provoacă neliniște și sporesc psihoză de război.

Aceleași cercuri, ai căror exponenți afirmă că sînt preocupați de dorința de a preveni dezlănțuirea unui război accidental sau a unui atac prin surprindere, organizează zborurile aviației strategice americane și engleze cu arme nucleare la bord, creînd astfel pericolul dezlănțuirii unui război accidental și menținînd o stare de permanentă amenințare cu un atac prin surprindere.

Sîntem, domnii delegați, una din acele țări care au avut de suportat grave distrugerii, unul din acele popoare care au avut de îndura grele suferințe din cauza militarismului german, atît în primul cît și în cel de-al doilea război mondial.

Împreună cu celelalte popoare iubitoare de pace urmărîm cu legitimă îngrijorare înarmarea accelerată a militaristilor revanșarzi din Germania occidentală sub patronajul puterilor ce fac parte din pactul Atlanticului de nord. În prezent conducerea Bundeswehrului, cu girul și aprobarea deschisă a guvernului federal, revendică înzestrarea Republicii Federale Germane cu arme nucleare, iar cercurile conducătoare ale N.A.T.O. nu fac un secret din intenția lor de a satisface această revendicare primejdioasă pentru cauza păcii. **Toate acestea transformă Germania occidentală în principalul focar al încordării și primejdiei de război în Europa și în lumea întreagă.**

Interesele păcii cer impetuos realizarea propunerilor Uniunii Sovietice și ale Republicii Democratice Germane privind lichidarea urmărilor celui de-al doilea război mondial și încheierea tratatului de pace cu Germania.

Noi considerăm că hotărîrile pe care le va lua actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. trebuie să contribuie la înlăturarea pericolelor grave ce amenință pacea, să pună capăt încălcării normelor îndeobște recunoscute ale relațiilor dintre state și nesocotirii drepturilor suverane ale altor popoare.

Încercarea făcută la sesiunea noastră de reprezentantul S.U.A. la O.N.U., de a absolvi de păcate pe promotorii războiului rece și pe partizanii regimului colonialist, dovedește că cercurile pe care le reprezintă nu apreciază la justa ei valoare maturitatea opiniei publice internaționale. Iritarea este un prost sfetnic iar expresiile injurioase nu pot constitui argumente împotriva unor propuneri concrete și constructive pentru rezolvarea problemelor vitale ale relațiilor internaționale și ale evoluției istorice a umanității.

Punctele înscrise de statele socialiste și de alte țări iubitoare de pace pe ordinea de zi a acestei sesiuni istorice, ca și propunerile cu care ele au venit în fața Adunării Generale urmăresc rezolvarea problemelor fundamentale ale epocii noastre — întărirea păcii și securității generale, asigurarea dreptului tuturor popoarelor de a se bucura de independență și suveranitatea națională.

Propunerile guvernului romîn, contribuție activă la menținerea și consolidarea păcii

Pornind de la convingerea că fiecare stat membru al O.N.U., fie el mare sau mic, are îndatorirea să aducă o contribuție proprie, activă, la afirmarea concretă a principiului coexistenței pașnice în relațiile internaționale, guvernul romîn a propus înscrierea pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale a punctului intitulat: „ACȚIUNI PE PLAN REGIONAL ÎN VEDEREA ÎMBUNĂTĂȚIRII RELAȚIILOR DE BUNA VECINĂTATE ÎNTRE STATE EUROPENE APARTININD UNOR SISTEME SOCIAL-POLITICE DIFERITE”.

Guvernul romîn consideră că dezvoltarea și îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre statele situate în regiuni în care cele două sisteme social-economice vin în contact imediat sau apropiat capătă o însemnătate deosebită atît pentru țările direct interesate, cît și pentru pacea și securitatea generală.

Guvernele statelor respective ar putea totodată iniția tratative pentru rezolvarea problemelor litigioase existente între ele, ar putea încheia tratate de înțelegere și colaborare multilaterală sau orice alte instrumente de înțelegere regională, cu ajutorul cărora să se elimine astfel de surse importante de neîncredere și încordare în relațiile dintre state cum sînt bazele militare străine, rampele de lansare a rachetelor, staționarea avioanelor încărcate cu arme nucleare etc.

Asumarea de către marile puteri a angajamentului de a respecta asemenea aranjamente intervenite între statele unor zone geografice ar spori eficacitatea acestor aranjamente și valoarea lor pentru cauza păcii generale.

După cum se știe, guvernul romîn a propus încă din 1957 o astfel de înțelegere între statele regiunii balcanice și a reinnoit propunerile sale în anul 1959.

Aspect de la adunarea care a avut loc la Institutul Politehnic din București

(Continuare în pag. 4)

Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

(Urmare din pag. 3)

Am formulat propunerile noastre cu convingerea că regiunea balcanică poate fi transformată într-o zonă a păcii, fără armament atomic, rampe de lansare a rachetelor și baze militare străine. Aceasta ar corespunde în cel mai înalt grad intereselor fundamentale ale popoarelor țărilor balcanice și ar depăși cu mult ca importanță limitele acestei regiuni geografice.

Realizarea unei astfel de înțelegeri ar crea totodată condiții din cele mai favorabile pentru intensificarea schimburilor economice, a colaborării multilaterale și ajutorului reciproc, în folosul tuturor popoarelor acestei regiuni.

Faptul că în relațiile dintre unele state balcanice mai există încă probleme în litigiu pledează nu împotriva inițiativei guvernului român, ci în favoarea ei.

Este cunoscut că țările socialiste din Balcani și-au exprimat în repetate rânduri dorința de a rezolva pe cale de tratative problemele litigioase cu alte țări și au făcut propuneri în acest sens. Propria experiență a guvernului român confirmă că, atunci când există bunăvoință de ambele părți, problemele în litigiu se pot rezolva conform cu interesele reciproce.

Realizarea unei înțelegeri a statelor balcanice nu implică renunțarea la sistemele de alianță din care aceste state fac parte, după cum dezvoltarea relațiilor multilaterale dintre statele balcanice nu exclude dezvoltarea relațiilor bilaterale, pentru care există azi posibilități mult sporite față de trecut.

Am putut constata cu satisfacție că propunerile guvernului român sînt sprijinite de o serie de state din regiunea balcanică și se bucură de interes și de simpatie în opinia publică din toate țările acestei regiuni.

Cu convingerea profundă că realizarea înțelegerii balcanice corespunde pe de-a întregul intereselor fundamentale ale popoarelor acestei regiuni, precum și interesului general al menținerii și consolidării păcii în lumea întreagă, guvernul român reînnoiește propunerea cu privire la încheierea unui tratat de înțelegere și securitate colectivă avînd drept scop să consolideze pacea în regiunea balcano-adriatică și s-o transforme într-o zonă din care să fie eliminate bazele militare străine, rampele de lansare a rachetelor și armelor nucleare. Ne exprimăm speranța că atît guvernul grec cît și noul guvern turc vor primi în mod favorabil propunerea noastră de dezvoltare a colaborării și înțelegerii, de întărire a securității popoarelor din această regiune.

Domnule președinte,

Oricare ar fi concepțiile noastre politice sau filozofice, dacă milităm pentru pace, dacă ne este scumpă viața și munca creatoare a oamenilor nu ne poate fi indiferent modul în care sînt îndrumate și pregătite pentru viață vîrstarele tinere ale omenirii, dacă ele sînt învățate să prețuiască omul și realizările sale materiale și spirituale sau, dimpotrivă, sînt crescute în spiritul negării creațiilor umane, al urii rasiale și naționale, al militarismului și războiului.

Fapte recente arată că cercuri influente din anumite țări fac eforturi pentru a inocula tineretului veninul intoleranței față de oameni, îndeosebi față de cei de aînză rasă, a revanșismului și al agresivității, în scopul de a-l adapta proiectelor aventuriste ale adversarilor destinerii și păcii.

Pornind de la ideea că tinăra generație poate și trebuie să joace un rol important, un rol activ în favorizarea țărilor păcii și coexistenței pașnice, guvernul român a propus înscrierea pe ordinea de zi a actualei sesiuni a punctului intitulat: „MASURI PENTRU PROMOVAREA ÎN RINDURILE TINERETULUI A IDEILOR PACII, RESPECTULUI RECIPROC ȘI ÎNTELEGERII ÎNTRE POPOARE”.

Considerăm că Adunarea Generală O.N.U. ar aduce un real serviciu cauzei păcii dacă ar recomanda guvernelor și organizațiilor specializate să acorde o atenție sporită problemelor legate de promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare și ar iniția elaborarea unei convenții internaționale în acest sens.

GUVERNUL ROMIN NADAJDUIESTE CA PROPUNERILE SALE, ATIT CEA REFERITOARE LA ÎNTELEGERILE REGIONALE, CIT ȘI ACEEA PRIVIND INDEUMAREA TINERETULUI, VOR GASI ÎNTELEGERE ȘI SPRIJIN DIN PARTEA STATELOR MEMBRE ALE ORGANIZAȚIEI NOASTRE.

Domnilor delegați,

Ducînd cu consecvență o politică de pace și de lărgire continuă a colaborării multilaterale cu toate statele, Republica Populară Romînă și-a concentrat eforturile pentru continua dezvoltare a economiei sale naționale și ridicarea bunăstării materiale și culturale a poporului.

Vechea Romînie era cunoscută ca una din țările înapoiate ale Europei, cu o industrie slab dezvoltată, cu agricultură primitivă. În acea vreme, țării noastre îi erau caracteristice mizeria, analfabetismul în proporții de masă, mortalitatea infantilă ridicată și bolile endemice.

Cunoaștem din propria noastră experiență, stimați delegați, care sînt rezultatele dezastruoase ale dependenței de monopolurile străine pentru viața politică și economică a unei națiuni. Monopolurile străine, care au dominat zeci de ani, au frînat dezvoltarea economiei,

au jefuit bogățiile sale naturale și au exploatat munca harnicului popor român. Romînia importa aproape toate mașinile și utilajele și era nevoită să-și vîndă grînele pe seama subalimentației cronice a populației. Luîndu-și soarta în propriile mîini și devenind stăpîn pe bogățiile țării, poporul român le valorifică conform cu propriile sale interese, sporind continuu forța economică a țării.

Industria națională a crescut într-un ritm accelerat. Producția ei depășește de cinci ori volumul antebelic, iar în anul 1965, în conformitate cu planul de șase ani, producția globală a industriei noastre va fi de peste două ori mai mare decît în 1959 — de circa zece ori mai mare decît în 1938, anul cu cea mai mare producție a vechii Romîni.

Au luat o mare dezvoltare industria siderurgică, industria constructoare de mașini, industria energetică, chimică și a petrolului. Producem azi mașini-unelte felurite, tractoare, combine și alte mașini agricole, mijloace de transport, utilaj electric. Asigurăm în întregime echipamentul necesar extracției și prelucrării complexe a petrolului și două treimi din echipamentul industrial necesar noilor întreprinderi, precum și dezvoltării celor existente, rămînd și disponibilități însemnate pentru export.

Agricultura noastră a fost înzestrată cu peste 60.000 de tractoare, iar pînă la sfîrșitul anului 1965 ea va fi complet mecanizată, dispunînd de circa 150.000 de tractoare, precum și de toate celelalte mașini necesare agriculturii moderne.

Ca urmare a dezvoltării economiei, venitul național este în prezent de 2,7 ori mai mare decît în 1938; pînă în anul 1965 va crește de aproximativ patru ori și jumătate în comparație cu același an.

S-a ridicat continuu nivelul de trai al întregii populații. Puterea ei de cumpărare s-a dublat, iar consumul a crescut de 2—3 ori față de anul 1938.

Cheltuielile social-culturale s-au mărit în ultimii ani de 4,5 ori, ajungînd să reprezinte în 1959 un sfert din bugetul total al statului. Însemnate mijloace materiale au fost îndreptate spre dezvoltarea învățămîntului elementar, mediu și superior, pentru crearea unor condiții tot mai bune de educație a copiilor și tineretului, de ridicare continuă a nivelului cultural al întregului popor.

Gratuitatea învățămîntului, dezvoltarea rețelei școlare, fac învățămîntul de toate gradele accesibil tuturor copiilor și tineretului.

O deosebită atenție se acordă formării cadrelor naționale de tehnicieni și alți specialiști pentru nevoile industriei, agriculturii și transporturilor, științei și culturii. Numărul inginerilor a crescut în țara noastră de la 9.000, cîți erau în 1938, la 60.000 în anul 1960.

Populației îi este asigurată o largă deservire medicală gratuită. Romînia se numără astăzi printre primele zece țări din lume în ceea ce privește numărul medicilor la mia de locuitori.

Aceste progrese considerabile au devenit posibile numai după ce poporul nostru a pus capăt dependenței sale politice și economice față de puterile imperialiste. Rezultatele obținute sînt efectul unei politici dictate de interesele fundamentale ale țării și de necesitățile dezvoltării ei pe calea progresului.

În dobîndirea rezultatelor schițate sumar aici un rol însemnat l-a avut strînsa colaborare și într-ajutorare dintre țările socialiste și sprijinul permanent și multilateral de care se bucură țara noastră din partea Uniunii Sovietice; în mod deosebit poporul nostru prețuiește ajutorul pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică pentru dezvoltarea industriei, baza avîntului întregii economii naționale.

Domnule președinte,

Profundele transformări înlăptuite în țara noastră provoacă, așa cum este și firesc, nemulțumirea adversarilor progresului social, a exponenților politici de dominație imperialistă asupra altor popoare.

Aceștia sînt inspiratorii feluritelor acțiuni provocatoare de grosolană imixtiune în treburile interne ale țării noastre. Un exemplu recent îl constituie mascarada nedemnă a așa-numitei „săptămîni a națiunilor captive” patronată de personalități oficiale din S.U.A.

Promotorii războiului rece își îngăduie, adeseori, să adreseze poporului nostru stăpîn pe destinele sale, promisiuni de „eliberare”.

Îi întrebăm pe acești „eliberatori” nechemati: de ce anume doriți să eliberați poporul român? De industria sa națională, în plină dezvoltare, de bogățiile țării pe care poporul român le valorifică azi în interesul prosperității sale, de dreptul la muncă, la învățatură, la odihnă, la asistență sanitară, de libertățile asigurate în mod efectiv de orînduirea noastră socialistă?

Poporul român cunoaște suficiente exemple ale modului în care concepeți libertatea, acolo unde vă mai puteți impune voința!

Ne-am referit aici la aceste acțiuni provocatoare al căror ecou s-a făcut auzit și în această sală, pentru a atrage atenția Adunării Generale asupra uneia din formele războiului rece care alimentează tensiunea internațională, înalcă normele relațiilor între state și care trebuie condamnată cu toată asprimea de către Organizația Națiunilor Unite.

Domnilor delegați,

În încheiere, permiteți-mi să exprim poziția delegației romine în problema îmbunătățirii și perfecționării activității O.N.U.

În această problemă noi pornim de la ideea că într-o lume în care există state cu diferite sisteme economice și politice, O.N.U. își poate îndeplini cu succes sarcinile numai dacă rămîne fidelă principiului Cartei, care afirmă că O.N.U. trebuie să fie un centru de armonizare a eforturilor tuturor națiunilor în vederea scopurilor comune; menținerea păcii și securității, dezvoltarea relațiilor prietenești între națiuni, realizarea cooperării internaționale.

Trebuie să se țină seama că în măsura în care s-a încercat și se încearcă din partea unui grup de state sau a unui bloc militar de a-și asigura în O.N.U. o poziție dominantă și de a impune astfel hotărîri care servesc ex-

clusiv intereselor sale și care dăunează intereselor celorlalte state sau grupuri de state, în aceeași măsură se diminuează capacitatea acestei organizații de a-și îndeplini efectiv rolul în apărarea păcii. Doar nimeni nu va accepta un arbitru despre care știe de la început că favorizează partea opusă.

De aceea, aș vrea să arăt, domnilor delegați, că a propune înlăturarea unor stări de lucruri care au permis folosirea O.N.U. ca un instrument al unui grup de puteri în dauna celorlalte state, a propune măsuri menite a asigura încrederea tuturor statelor membre în aparatul executiv al O.N.U. și a garanta obiectivitatea lui în aplicarea hotărîrilor O.N.U. înseamnă a întări Organizația Națiunilor Unite și a face din ea un real și puternic instrument de menținere a păcii și securității internaționale.

Era desigur de așteptat ca acei care au folosit pînă acum pozițiile lor dominante în O.N.U. pentru a-și impune politica lor să reacționeze la aceste propuneri așa cum reacționează totdeauna în istorie acei care sînt confrunțați cu perspectiva de a-și pierde privilegiile.

Schimbările progresiste care au cerut lichidarea unor privilegii au fost totdeauna însoțite de strigătele celor privilegiați care prevesteau că, odată cu pierderea privilegiilor lor, va izbucni o criză care va face să piară totul. În realitate n-au pierit decît privilegiile, iar lumea a continuat să trăiască și să se dezvolte. Aceasta este valabil și pentru o organizație internațională ca Organizația Națiunilor Unite.

Chestiunea restructurării secretariatului general este o chestiune de principiu pentru organizația noastră.

Restructurarea aparatului executiv al O.N.U. și, în special, a secretariatului general este o cerință pe care o ridică însăși viața internațională a zilelor noastre, însăși necesitatea imperioasă ca O.N.U. să poată deveni un instrument eficace în rezolvarea marilor probleme care sînt pe ordinea de zi a Adunării Generale a O.N.U. Aceasta o demonstrează și cele petrecute în Congo unde secretarul general al O.N.U., dl. Hammarskjöld, a acționat, în fapt, ca exponent al politicii puterilor colonialiste, în loc să asigure îndeplinirea hotărîrilor Consiliului de Securitate, conform cu interesele libertății și independenței poporului congolez.

În actuala structură, secretarul general nu asigură aplicarea obiectivă a hotărîrilor O.N.U. Cu atît mai puțin poate asigura secretariatul general, în prezența lui structura, sarcinile noi, de perspectivă, pe care aparatul executiv al O.N.U. va trebui să le asume în viitor.

Este știut, de pildă, că, în legătură cu înlăptuirea dezarmării generale și complete, se va ridica problema creării unor forțe armate internaționale ale O.N.U., care urmează a fi folosite conform hotărîrilor Consiliului de Securitate, organul însărcinat de Cartă să mențină pacea și securitatea internațională.

Îndeplinirea unor asemenea hotărîri va reveni, în mod firesc, aparatului executiv al O.N.U.

Se ridică deci chestiunea: ce garanție vor avea grupurile de state care compun O.N.U. că aparatul executiv va îndeplini întocmai hotărîrile luate și că el nu va fi folosit pentru a servi interesele înguste ale unui stat sau grup de state împotriva intereselor celorlalte grupuri de state?

Este limpede că oricine privește serios și responsabil problema asigurării păcii și securității internaționale nu poate să nu fie de acord că acestei chestiuni trebuie să i se dea un răspuns satisfăcător.

DELEGAȚIA ROMINĂ CONSIDERA CA RĂSPUNSUL SATISFĂCĂTOR IL OFERA PROPUNEREA U.R.S.S. CA ORGANUL EXECUTIV SA FIE CONSTITUIT NU DINTR-O SINGURĂ PERSOANĂ, SECRETARUL GENERAL, CI DIN TREI REPREZENTANȚI AI GRUPELOR DE STATE CARE COMPUN O.N.U. — STATELE APARTININD ALIANTELOR OCCIDENTALE, STATELE SOCIALE ȘI CELE NEUTRE.

O asemenea soluționare a problemei constituie o garanție că activitatea aparatului executiv al O.N.U. se va desfășura cu deplină obiectivitate.

Delegația romînă ține să se alăture părerii exprimate de mai mulți antevorbitori privitor la inconvenientele pentru desfășurarea activității normale a O.N.U. ca urmare a faptului că sediul ei se află la New York.

Delegația romînă a venit la această adunare însuflețită de dorința de a-și aduce contribuția la rezolvarea problemelor de pe ordinea de zi.

Am pășit pe pămîntul Americii dînd expresie sentimentelor de stimă și prețuire pe care le nutrește poporul român pentru poporul american; eram ca și celelalte delegații îndreptățite să așteptăm ca în orașul în care se desfășoară lucrările acestui for suprem al națiunilor să găsim condițiuni favorabile activității lui și un climat propice bunei înțelegeri între popoare.

Am constatat însă că, în momentul cînd la sesiune sînt reunite delegațiile a aproape 100 de state, printre care un mare număr sînt reprezentate prin șefi de state și guverne, aici, la New York, se desfășoară una din cele mai penibile încercări de a otrăvi atmosfera internațională prin împletirea măsurilor ostile, șicanatoare și discriminatorii luate de oficialitățile americane, cu așa-zisele „demonstrații” ale unor huligani, fasciști fugari și infractori de drept comun închiriați cu ziua sau cu ora. Aceasta este, probabil, imaginea obișnuită a mult trimbițatei „lumi li-bere” așa cum o concep inspiratorii tuturor acestor acțiuni provocatoare.

Delegația romînă consideră justificată părerea că trebuie examinată problema găsirii unui alt sediu pentru O.N.U. într-o țară care poate asigura desfășurarea normală, în condiții demne, a activității delegațiilor și a organizației în întregul ei.

Domnule președinte, Stimați delegați,

Popoarele lumii își pun mari nădejdi în această sesiune. Ele așteaptă ca Adunarea Generală să găsească drumul pentru a scoate problema dezarmării din impas și pentru a înlăptui dezarmarea generală și completă, transformînd în realitate năzuința nobilă a omenirii — o lume fără războaie. Ele așteaptă ca Adunarea Generală să se pronunțe pentru abolirea definitivă a sistemului colonialist și să deschidă popoarelor care mai suferă jugul robiei coloniale porțile libertății și demnității umane. Ele așteaptă ca Adunarea Generală să condamne și să ceară încetarea acțiunilor care periclitează pacea și încalcă principiul sfînt al suveranității naționale. Ele așteaptă ca Organizația Națiunilor Unite să devină cu adevărat instrumentul efectiv al apărării păcii și securității internaționale.

În încheiere, dați-mi voie să vă mulțumesc pentru atenția acordată și să exprim urarea ca lucrările acestei sesiuni să corespundă marilor așteptări ale popoarelor lumii.

Toți copiii Măriușei învață

Măriușă! Un sat cu nume alintat de fată. De ce l-au spus așa? Răspunsul se pierde și se încâlcește în picla legendelor. De două, de trei, poate de patru sute de ani, Măriușă încolțită dintr-o parte și din alta de acareturi moșierești, și-a purtat zilele tinereții și a încărunit cu fruntea în pământ, cu spinarea arcuită, îndurînd în neștiință durerea și foamea și chinul. Uneori și-a lepădat povara, și-a îndreptat mijlocul și și-a strigat cu ochii scînteietori revolta. Dar a plesnit-o harapnicul și bita. Și-a șters lacrimile cu capătul năframei și s-a încovoiat din nou pe sapă și pe seceră, uding cu picuri de sudoare brazda trudită.

A venit o vreme nouă. Măriușă și-a ridicat fruntea, a încercat să zîmbească. În față i s-a deschis o cale nouă, largă și dreaptă. Cu picioarele goale, crăpate de vînt și de lut, cu pletele mîngiate de zefir, Măriușă a pornit către o altă viață. Dar prea mult căpătase deprinderea mersului împiedicat și a privirilor legate de tină. De aceea i-a venit mai greu să-și înalțe ochii, să afle cum e viața și cum trebuie trăită.

Despre cum a învățat Măriușă să deschidă ochii au multe de spus dascălii din sat. Povestea o cunoaște, cel mai bine, un tînăr cu vocea blîndă și nume ce sugerează desigur întunecat al pădurii. Il cheamă Hăita, Hăita Constantin și e directorul școlii. Din cuvintele lui domoale și calme se conturează imagini grăitoare.

Pentru propria ei feri-

cire, pentru viitorul ei Măriușă trebuia să-și trimită toți copiii la școală. Uneori pricepea însă lucrul acesta așa de greu... Pînă în clasa a IV-a mai înțelegea. Dar mai departe? Răspunsurile erau felurite.

— Ce atîta carte? Că doar nu l-oi face popă!
— Eu l-aș lăsa. Dar, acumă s-a făcut mare. Mai ajută la vite, la culles, la sapă...

— Înțelegeți-vă cu femeia. Ea cîcă, să nu meargă la carte că se face domn și pe urmă ne întoarce spatele.

Fiecare argument cerea o replică sigură și convingătoare. Către înțelegerea fiecăruia trebuia căutată o cale potrivită. Dascălii se apropiau de sufletul oamenilor folosind cînd vorba caldă, cînd îndemnul hotărît, pentru a convinge. De fiecare dată pentru altă porțiță trebuia găsită o altă cheie. Uneori discuțiile se prelungeau ore în șir. Alteori se mai întîmpla să găsească dragul la poartă și cîinii slobozi.

Învățătorii au înțeles să-și convingă și cu fapte. Căutau să găsească prilejuri. Iată într-o zi s-a zvonit că în ziar scrie ceva despre satul lor. Cu ziarul în mînă, învățătorul s-a dus printre ei. Erau și copii.

— Ia citește tu, măi Iliușă, i-a dat învățătorul celui care nu prea venea la școală.

Copilul a ezitat. Apoi a încercat să citească. Citea rău. Atunci ziarul a fost trecut altui copil care a citit repede și frumos satisfăcînd nerăbdarea celor din jur. Învățătorul nu a spus nimic. S-a uitat numai la mama primului băiat. Femeia se întunecase de ne-
caz că fiul ei fu-

sese întrecut. Și-a dat seama că de-acum îndemnul o să vină de la ea, că o să-și trimită singur copilul la școală. Așa a și fost. Asemenea prilejuri se iveau mereu.

În cele din urmă, perseverența asociată cu sprijinul celor ce înțeleseseră din capul locului a perforat rezistența inutilă și nerațională a celor ce se păstrau în rezervă.

Intr-o bună zi, în fiecare clasă, în dreptul fiecărui nume s-a auzit „prezent”. În cancelarie, în pauze, dascălii se bucurau, discutau despre prezența unanimă a elevilor ca despre un fapt de mult împlinit în școala lor.

Se pripiseră însă! Succesul nu era deplin. Ziua aceea fusese o întâmplare. I-au urmat și altele cînd într-o clasă sau alta, un loc, două, trei, în bănci, rămîneau goale. Și-apoi într-o dimineață, cînd coloșii albi ai nămeșilor crescuți peste noapte se înălțau în forme stranie, învățătorii s-au văzut în fața unei „catastrofe”. În frontul claselor erau spărturi largi. Dintr-a cincea lipseau 12, dintr-a șasea 10, dintr-a șaptea 8. Dascălii intrau în cancelarie mohoriți, răsfoiau în tăcere un ziar, o carte, apoi își luau cataloagele și plecau în clasă. Din liniștea cancelariei, din focul care pîlpîia în godine, de pe coridoarele în care vocile răsunau parcă a pustiu venea o sfîrșeală și un gînd al zădărniceii. În ziua aceea se vedea irosită o muncă de zile și săptămâ-

mini întregi. Totul trebuia luat de la început.

Lupta a pornit din nou. Drept stimulent al voinței a servit conștiința înaltului ideal pe care îl slujeau. Din prima înfrîngere învățaseră ceva. Nu este deajuns că într-o zi școala s-a umplut de copii. Totul nu se termină aici. Înapoia primei redute se află o altă cu care lupta e mai grea și mai îndelungată. Copiii trebuiau păstrați. Dascălii au învățat tainele acestei lupte și o duc cu succes.

Astăzi toți copiii Măriușei vin la școală. În fiecare dimineață, la semnalul cristalin al clopoțelului, locurile din bănci se ocupă toate. E un fenomen care a devenit firesc și care poartă în sine o adîncă semnificație.

În băutătura Măriușei își făcuseră sălaș de veacuri fantome întunecate — ignoranța, obscurantismul, mizeria. O făceau temătoare, superstițioasă, nesigură. Asta a fost cîndva, într-un coșmar cumplit. De-acumă s-a terminat. Destul le-a cărat donițele girbovite, flămîndă, ca să-i adape. Acumă îi alungă cu ură, dincolo de haturile colectiviste, croite în spații imense.

În zorii zilei din curțile oamenilor se zvonesc glasuri:

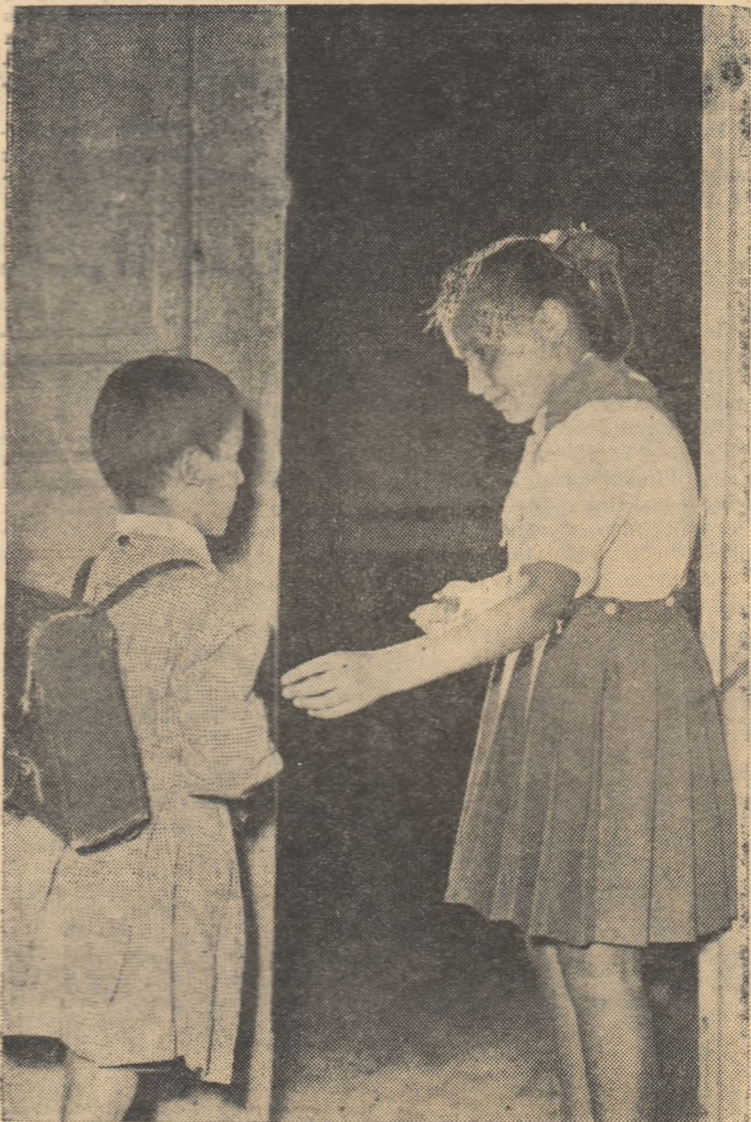
— Hai, Ioane, hai că întîrzi!

— Mămucă, mă auzi? Am plecat.

— Moș Lisandre, Gheorghiușă s-a dus?

Se aude în fiecare zi, la aceeași oră de dimineață. În fiecare zi, pe la toate porțile, unde sînt copii de școală. Toți copiii Măriușei, toți, cu cărți noi în ghiozdane, se duc la școală.

O. Buzescu

Cei mari înfrîmă întotdeauna cu căldură pe cei mici

Insemnări

La clasa VII, oră de literatură. Elevii citesc și analizează împreună cu profesorul prima lectură: poezia „Iubește țara ta” de Mihai Beniuc. Sentimentele exprimate de poet în imagini de un cald lirism i-au emoționat pe toți.

„În poezia aceasta e cuprinsă dragostea noastră, a tuturor față de partid și de patrie” — spune un elev.

Apoi, fără a rupe farmecul încintării, ale cărei unde planează deasupra clasei, profesorul desprinde cu elevii înaltele îndemnuri pe care le cuprind versurile poetului. „Să ne iubim țara!” a răspuns un elev din prima bancă, aproape simultan cu formularea întrebării. „Să fim recunoscători celor ce au operat-o în trecut” — rostește solemn altul. Răspunsurile vin de pretutindeni: „Să cinstim pe cei ce ne apără astăzi țara”, „Să ne iubim poporul care construiește socialismul”.

Ultimul îndemn al poetului — „Să cinstim pe cei ce luptă pentru pace” — a stîrnit un deosebit ecou. În mintea copiilor sînt proaspete evenimentele relatate în ziare, comentate cu însușirea de părinți acasă și despre care ei înșiși discută adesea.

— Tovarășul Hrușcirov luptă pentru pace!

— La O.N.U. a vorbit despre dezarmare.

— Și tovarășul Gheorghiu-Dej luptă ca să nu mai fie război!

— Eu am citit că... — Eu am auzit... — Tata mi-a spus...

Momentul acesta simplu din viața unei clase capătă proporții de simbol. Simbol al educației pe care o primesc la noi în țară tinerile vîrstare, simbol al legăturii școlii cu viața.

Cît durează o oră de clasă? Regulamentul dă un răspuns precis: atîtea minute la cursurile de zi, atîtea la seral. Și totuși... durata regulamentului este, ca să ne exprimăm astfel, o cămașă elastică a activității didactice și oricine a predat o singură lecție știe cît de mult poate ea să intre la...apă. Există în această privință un indice de folosire a timpului cu totul personal care nu se reflectă pe nici un cadran sau contor (cel mult pe unul conectat la conștiința profesională).

Am văzut profesori care intră și ies de la clasă pe clopoșel, deci care stau în clasă o oră încheiată. Aceasta însă numai după norme metrologice. Căci, în esență, ora lor este ciuruită, ciupită, roasă, ciuntă de la început pînă la sfîrșit. Orele acestor spongioase încep să se contracte de la primul contact cu catedra, pe nesimțite și cu cel mai normal înveliș. Le roade pe dinăuntru, implacabil, dezorganizarea sau, nu rareori „splenul” profesional. Iată-l, pune absențele. Și omul află cu regret abia

acuns că nu lipsește nimeni. Unul singur, un singur absent, ce sursă de cronofagie! În aparență totul e la locul său. Putem manifesta dezinteres față de frecvență? — De ce lipsește Niculescu? O simplă întrebare. Dar ce caer a tors! Dezbatere, anchetă, versiunile se ciocnesc, se încrucișează... Cu un singur fir se compactează un dosar. Pe urmă, un pic de praf pe catedră, ah, un pic de praf, ce alt fuor de tors! Putem manifesta dezinteres față de curățenie? — Cine o de servicii? etc.

Încă o microanchetă, încă o mușcătură din miezul regulamentar al orei. A mai rămas, firește, destul timp dar... putem manifesta dezinteres față de aspectul clasei? Dv. nu vedeți că Ionescu de lingă gazeta de perete stă strîmb sau că gazeta de lingă Ionescu nu e dreaptă? Și pe urmă: de ce nu s-a tuns Popescu? De ce nu e ud buretele? De ce e prea udă tabla? ș. a. m. d. Vedeți dv., fiecare aspect în parte poate fi reținut. Cîci, în definitiv, nu facem și educație? În definitiv, nu „împlătim”?

O, dar ascultarea? Ce rezerve interne de timp morți. Minute întregi își pot lăsa cadavrele între filele catalogului citit, răsfoit, studiat, comparat, pe vertical, pe orizontal... Și pe urmă ciți ascultăm, și cum și pe cine... Observați? Secretul este ca unui pedagog să nu-i rămînă nimic indiferent. Exact cerința de bază a pedagogiei. Și lecția? Se face, văi, se poate?

La lecție sîndim doar cunoștințe... Gîndiți-vă mai bine la această comparație dealtminteri justă. În cîteva minute puieții sînt zvirliți în gropi, săpate la iușeală, uneori cu capul în jos, îngropați cu totul în pămînt, doi-trei la un loc sau lăsați golași cu rădăcinile descoperite. Ce viață vor prînde și ce rod vor da?

Așadar, cît durează o oră? Pentru a răspunde îngăduiți-mi să evoc cu totul alte amintiri. Am asistat zilele trecute la o splendidă lecție de istorie. Clasa XI, seral. Și poate nu întîmplător tocmai această lecție de istorie veche în care totul se dilată la mărimea mileniilor, dînd rînd lui Herodot și Strabon apoi tinerilor noștri arheologi, mi-a sugerat și întrebarea cu care am început. Ei bine, cît a durat această oră de curs în care au intrat cunoștințele, culoarea, sentimentele și judecățile legate de o mie de ani din istoria patriei?

Flăcăii și fetele din bănci, cu ochii vii, strălucitori, în prag de noapte mi-ar fi răspuns: parcă un minut. Personal, rămîn convins că ea va dura — nu exagerez — toată viața. Iar profesorul, își scosese ceasul la auzul clopoșelului și murmurase mulțumit: 45 de minute...

Și toți aveam dreptate: atîta ține fiecare oră izbutită. Dar cealaltă? Nu știu. Ar trebui un contor conectat de-a dreptul în conștiința profesională. Dar poate că n-ar înregistra nimic... E discutabil dacă sînt ore.

Experiențele de laborator sînt deosebit de îndrăgite de ucenicele Școlii profesionale a uzinelor „21 Decembrie” din Copșa Mică. Iată un grup de ucenice urmînd cu atenție demonstrația practică a profesoarei.

de la lecții

Proiectul noului Statut al Sindicatelor în dezbaterile membrilor de sindicat

Printre prevederi — lupta pentru pace

În proiectul noului Statut, după ce se enumără atribuțiile mari ce revin sindicatelor din țara noastră, întâlnim un fragment de imperativă actualitate. Sindicatul... „participă în mod activ la lupta celor ce muncesc de pretutindeni împotriva politicii războinice a cercurilor agresive imperialiste, pentru triumful principiilor coexistenței pașnice, pentru dezvoltarea colaborării între toate țările, pentru consolidarea păcii în întreaga lume”.

Intr-adevăr, pacea este condiția majoră a progresului și a bunăstării. Înscriserea acestui deziderat al oamenilor cinstiti de pe toate meridianele în proiectul noului Statut al Sindicatelor din țara noastră a fost primită cu satisfacție de cadrele didactice și este subliniată în dezbaterile care au loc în momentul de față pe marginea proiectului de Statut în toate organizațiile sindicale din școli. Propunerile și angajamentele ce se fac în adunările de dezbateri sunt semnificative. „Lecțiile noastre să fie străbătute de ideea păcii, a prieteniei între popoare”, — au spus profesorii din școlile raionului „N. Bălcescu” — „prin conferințele la căminul cultural ne vom aduce contribuția la cunoașterea vieții și luptei pentru pace a celorlalte popoare”. — și au propus cadrele didactice din comunele raionului Medgidia. — „vom promova prin mișcarea artistică de amatori un repertoriu dedicat înțelegerii și prieteniei între popoare”, — „vom demasca uneltilile cercurilor agresive”, — s-au angajat membrii de sindicat din multe alte școli.

Așadar discuțiile care se poartă pe marginea proiectului noului Statut în adunările de dezbateri se plasează în actualitatea imediată, exprimând, în condițiile înaltului democratism al vieții interne a sindicatelor noastre, năzuințele profunde ale educatorilor devotați cauzei progresului și păcii.

Prilej de noi inițiative

În adunările de dezbateri a proiectului, ținute în școlile din orașul Craiova, discuțiile au avut

și aspectul unei adevărate analize a activității desfășurate de organizațiile sindicale în domeniile cele mai largi. Proiectul prevede, de pildă, obligația ce revine sindicatelor de a sprijini activitatea profesională a membrilor lor, de a răspunde de problema asigurărilor sociale și de trimiterea la odihnă a oamenilor muncii și de a desfășura o largă activitate cultural-educativă. Din discuțiile pe tema acestor prevederi ale proiectului s-au născut inițiative care merită toată lauda. Astfel, în adunarea generală care a avut loc la Institutul pedagogic de 2 ani, în numele și cu asentimentul celor prezenți, tov. Vasile Pupăză, directorul Institutului, s-a angajat să sprijine perfecționarea cadrelor didactice de la sate, organizând periodic pentru ei consultații metodice. Organizația sindicală din școală va urmări modul cum se desfășoară în acest an activitatea practică a elevilor în unitățile agricole socialiste din apropierea orașului, în vederea popularizării elementelor pozitive și extinderii lor.

După prelucrarea proiectului noului Statut, membrii de sindicat de la școlile de 7 ani nr. 13 și nr. 14 din Craiova, s-au angajat să dea în folosință elevilor, până la 26 octombrie, cite un atelier de lăcătușărie și unul de tâmplărie dotate cu bancuri, teșghele menghine și tot utilajul necesar. Cea mai mare parte a lucrărilor se execută prin muncă voluntară.

Tovarășă Eugenia Negreanu, președintele comitetului de secție de la Școala medie nr. 1, după ce a scos în evidență sarcina fiecărui membru de sindicat de a cunoaște prevederile proiectului noului Statut, s-a angajat să sprijine activitatea unui cămin cultural de cartier în vederea răspîndirii culturii în masele de oameni ai muncii. Exemplul ei a fost mobilizator. În unanimitate membrii de sindicat s-au oferit să desfășoare activitate culturală la căminele de cartier.

La dezbaterile proiectului noului Statut în școlile orașului Craiova a fost subliniat rolul important ce revine sindicatelor în educarea membrilor lor. Discuțiile au dus la adoptarea în adunări a unor hotărâri privind

dezvoltarea activității formațiilor artistice ale Sindicatelor din învățământ. Astfel se va mări numărul participanților în echipele de cor și teatru, care își vor îmbogăți repertoriul cu lucrări noi.

Întăresc rolul grupei sindicale

În orașul Sighișoara proiectul noului Statut a fost dezbătut în 13 grupe sindicale. La discuții au luat cuvîntul 71 membri de sindicat care au făcut propuneri valoroase pe linia ridicării rolului grupei sindicale în sprijinirea activității profesionale și obștești a cadrelor didactice. Tovarășul Emil Mosora, profesor la Școala de 7 ani nr. 2, a arătat în cuvîntul său necesitatea organizării în grupă a unei largi propagande profesionale prin studierea și popularizarea experienței pedagogice înaintate. Organizatorul sindical are în această privință un rol important — a arătat el. Lui îi revine obligația de a se ocupa de inițierea schimbului de experiență, al consfătuirilor de muncă.

Unele grupe sindicale din școlile orașului Sighișoara au luat inițiativa înjghebării unor formații culturale care să facă deplasări în satele din raion, pentru a sprijini acțiunea de transformare socialistă a agriculturii. Membrii grupei sindicale de la școala din satul Agape s-au angajat să organizeze asemenea acțiuni încît în scurtă vreme în sat să se încheie colectivizarea agriculturii.

Pline de bucurie sînt aceste zile pentru profesoara Elvira Treștoreanu de la Școala elementară nr. 181: de curînd i-a fost repartizat un frumos apartament într-unul din blocurile noi ridicate în Piața Republicii din Capitală.

O A S P E Ţ I de peste hotare

Din R. D. Germană

La invitația Ministerului Învățămîntului și Culturii a sosit în Capitală o delegație de pedagogi din R. D. Germană, condusă de tov. Ludovik Georg, directorul Cabinetului pedagogic regional din Magdeburg. Din delegație fac parte Erik Müller, membru în comisia de specialitate pentru geografie, din Suhl, Eckehart Hoffman, director adjunct al Cabinetului pedagogic regional din Erfurt, Georg Hans Fleischer, membru în comisia de specialitate pentru geografie din orașul Leipzig, Rudolf Wolfgang, membru în comisia pentru geografie din Plauen și Gerd Tschekne, director adjunct al Cabinetului pedagogic regional din Potsdam.

În Capitală oaspeții au vizitat Facultatea de geografie și Institutul de perfecționare a cadrelor didactice. În continuare delegația de pedagogi din R. D. Germană va vizita diverse unități școlare din orașele Ploesti, Brăila, Galați, Constanța și Bleac.

Din Statele Unite

În zilele de 17—20 septembrie a.c., la invitația Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură ne-a vizitat Capitala dr. Gordon O. Thayer, directorul Academiei Thayer (școală medie) din S.U.A. Braintree, statul Massachusetts.

În timpul șederii sale în București, dl. Gordon a vizitat Școala medie nr. 11 „Dimitrie Cantemir”, Grupul școlar „Iosif Ranghet”, Palatul Pionierilor și Institutul de Științe Pedagogice, unde a vorbit despre organizarea învățămîntului în Statele Unite. De asemenea, a avut o întâlnire cu membrii Prezidiului Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură.

La plecare oaspețele a făcut următoarea declarație:

În timpul șederii mele scurte în orașul Dr. minunat am vizitat școli, am vorbit cu numeroși educatori și am ținut o expunere la Institutul de Științe Pedagogice.

Ospitalitatea cu care am fost primit a constituit pentru mine o prețioasă experiență. Peste tot am fost tratat cu căldură și cordialitate. Am constatat că educatorii sînt devotați profesiei lor, iubesc sincer copiii și aplică cele mai bune metode de educație.

Viitorul lumii constă în educarea copiilor noștri. Noi, educatorii, avem în mîinile noastre viitorul. Prin munca noastră de zi cu zi să construim o lume a păcii pentru secole.

În numele cadrelor didactice din America și în mod special în numele educatorilor din școala mea — Academia Thayer — să dăm mina pentru pace. În slujba acestei cauze comune am dori să se facă schimburi de delegații între țările noastre.

Vă urez succese continue în activitatea dv.

Dr. Gordon O. Thayer

Dr. Gordon O. Thayer

Probleme de ortografie

În clasele V—VII ortografia — aplicată practic la lecțiile de morfologie și fonetică — se predă paralel cu fixarea și consolidarea cunoștințelor de fonetică și mai ales de morfologie, ca un corolar imediat al acestora. În clasele medii, predarea ortografiei se bazează numai pe metoda exercițiului grafic și pe procedeele explicației gramaticale (uneori și fonetice) a fenomenului ortografic — fără lecții speciale de gramatică. Explicația sau justificarea gramaticală imbinată cu verificarea fonologică a cuvîntului (raportarea lui la pronunțarea) este un sprijin indispensabil al exercițiului scris — pentru că numai astfel deprinderea ortografică poate porni de la reprezentarea conștientă a fenomenului ortografic.

Pe baza tematicii minimele a ortografiei noastre, în școli, în special în clasele V—VII, deprinderile ortografice elementare țin, în primul rînd, de terminațiile flexionare ale substantivului, adjectivului și verbului, pe de o parte, iar pe de alta, de întrebuintarea linoarei de unire; în al doilea rînd ele depind de cunoașterea structurii fonetice a unor cuvinte, structură care ține de multe ori de anumite reguli gramaticale și mai puțin de ortoepie.

Printre problemele de ortografie de primul ordin se numără formarea NOMINATIV-ACUZATIVULUI PLURAL — al substantivelor și adjectivelor masculine articulate: munții noștri — măriștii munți; copiii (fiii) mei proprii — propriii mei copii (fiii); al unor substantive sau adjective

feminine și neutre nearticulate: poezii, studii, străvezii, și al unor substantive și adjective masculine nearticulate care se pot scrie greșit cu doi i: (mulți) membri, (ochi) albaștri, (copiii) noștri, (oameni) simpli.

De asemenea, în rîndul problemelor de ortografie de prim ordin, un loc important îl ocupă GENITIV-DATIVUL singular al substantivelor și adjectivelor feminine articulate: (valorile) mării, Prezidiul Marii Adunări Naționale și unele FORME TEMPORALE ȘI MODALE ale verbelor de conjugare a patra: perfectul simplu: eu venii — el veni; viitorul I: vom veni; imperativul negativ: nu veni, nu fi (în opoziție cu forma pozitivă: (să) fii); infinitivul: (nu pot) veni.

În sfîrșit, tot în această categorie intră FORMELE ATONE ȘI CONJUNCTE ale pronumelui personal și reflexiv: m-a văzut, s-a văzut, mi-a zis, și-a zis, văzutu-m-a etc.; ale verbului a fi: (eu, ei, ele) nu-s, (el, ea) nu-i și ale adjectivului posesiv: frate-său, soru-sa (mai ales formele de genitiv-dativ).

Printre problemele de ortografie de ordinul al doilea trebuie menționați diftongii ea, ia, te în forme ca: aceeași — aceeași, fugeam — sulam, trebuie, femeie,

iese — cu excepțiile: epopee(a), idee(a), este etc.; a nu e după ș și j: ușă, grijă; i final în cuvinte ca: același, iarăși etc.; unele cuvinte compuse care trebuie scrise despărțite: de la, de asemenea, de aceea, ceea ce etc.

Exercițiile de bază utilizate în cadrul temelor de ortografie se împart în două grupe: exerciții de ortoepie și exerciții de explicație gramaticală.

În exercițiile de ortoepie pe texte anume alese ori compuse de profesori, se verifică pronunțarea corectă și se corijează pronunțarea greșită a unor cuvinte sau forme; în aceste exerciții se va insista nu numai asupra unor cuvinte greșit pronunțate, ca ceace, suficient, societate etc., ci și asupra terminațiilor flexionare: pomul nu pomu, pomii nu pomi, a veni nu a venii etc.

Exercițiile de explicație gramaticală a ortografiei se bazează uneori exclusiv pe opoziția gramaticală dintre formele omofonice (care se pronunță la fel): s-au și sau, aceeași și aceeași, gheată și ghiară etc. ori pe opoziția fonetico-gramaticală între formele flexionare ale cuvintelor: pomii, pomii, copii, copiii etc. Trebuie să obișnuim elevii ca în analiza gramaticală a ortografiei să deosebim, să observe imediat aceste opoziții gramaticale sau fonetico-

gramaticale între forme și cuvinte. Asemenea observații sînt posibile numai în contextul propoziției; de aceea este nevoie de un text bine ales ori anume compus: ex. aceeași casă aceeași copii; s-au dus sau nu s-au dus. În ultimul exemplu, analiza nu trebuie să fie mecanică: s-au (dus) — pronume reflexiv + verb auxiliar, ci se va recurge la procedeele substituiri și confruntării formelor gramaticale din aceeași paradigmă sau grup morfologic. Elevul se va convinge că s-au nu este conjuncție dacă va substitui pe s-au dus cu singularul s-a dus ori cu prezentul se duce, după cum numai substituirea lui sau cu ori (în context!) îl convinge că are de-a face cu o conjuncție.

Confruntarea formelor gramaticale din aceeași paradigmă dă bune rezultate în explicarea — și deprinderea ortografică — a articolului enclitic i, la exemple ca „pomii” sau „al mării”. În textele alese, compuse de profesor sau chiar de elevi se va insista asupra acestui procedeu, căci se pare că unii elevi nu „aud” articolul i — cu toată explicația lui gramaticală! Elevul se convinge însă că în sintagma „pomii noștri” sau în propoziția „pomii înfloresc”, substantivul pomii este articulat dacă îl va confrunta cu singularul aceleiași sintagme:

„pomul nostru” sau al aceleiași propoziții: „pomul înfloresce” — în care articolul enclitic „se aude”... mai sigur! De asemenea, în sintagma „țărîmul mării”, confruntarea se poate face cu pluralul „țărîmul mării” — pentru același motiv. Procedeele confruntării formelor flexionare va fi precedat, se înțelege, de explicația gramaticală, indispensabilă la analiza tuturor fenomenelor ortografice.

În cazul cînd sînt unii elevi care nu se pot dezbăra ușor de asemenea deprinderi ortografice greșite, profesorul poate compune texte care să cuprindă toate greșelile de ortografie caracteristice clasei respective, și cu ajutorul lor, împletind variația conținutului textului cu repetiția exercițiului, va obține rezultate din cele mai bune.

Formarea unor deprinderi ortografice corecte la elevi nu trebuie considerată însă o sarcină exclusivă a profesorului de limba română. Acesta poate și trebuie să primească sprijinul consiliului pedagogic, al responsabilului cabinetului metodic al școlii, pentru ca întreg colectivul didactic să aplice principiul frontului comun al pedagogilor pentru combaterea greșelilor de ortoepie și ortografie în folosirea orală și scrisă a limbii romine.

Prof. Gh. Dragomirescu

DE LA MINISTERUL INVAȚĂMINTULUI ȘI CULTURII

Programele școlare valabile în anul școlar 1960-1961

Pentru unele precizări cerute de cadrele didactice, publicăm lista programelor valabile în anul școlar 1960/1961, care a fost difuzată pe teren la începutul lunii august a.c.

Școlile de 7 ani și școlile medii cu limba de predare română

Clasele I—XI

Programa școlară pentru clasele I—IV—1957 și instrucțiuni pentru folosirea programei și manualelor I—IV—1959. Programa de muzică pentru clasele I—IV—1960. Programele de științe naturale, franceză, germană, engleză, pentru clasele V—VII—1958. Programele de limba și lectura literară română, matematică, geografie, fizică (cls. VI și VII), chimie (cls. VII), lucru de mână și gospodărie (fete), desen, pentru clasele V—VII—1959. Programele de limba rusă (școli cu limba de predare română și limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare, în afară de școlile cu limba de predare maghiară, germană și rusă), contabilitate (cls. VII), istorie (cls. V—VI), istoria R.P.R. (cls. VII), constituție (cls. VII), cunoștințe elementare despre producția industrială și lucrări practice de atelier (oraș), cunoștințe agricole și lucrări practice (sat), muzică și educație fizică pentru clasele V—VII—1960.

Învățământul seral și fără frecvență de cultură generală cu limba de predare română

La învățământul seral și fără frecvență sînt valabile aceleași programe ca la cursurile de zi, cu excepția următoarelor clase și obiecte, unde se aplică programele speciale menționate mai jos:

Programele de matematică (cls. VIII), desen (cls. V—VI) — 1959. Programele de limba rusă (școli cu limba de predare română și cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare),

NOTĂ. Din programa de limba română pentru clasele V—VII—1959, nu se vor mai studia lecturile Dușmănie (cls. V), Noaptea din iunie (cls. VI), Pasărea turtunii (cls. VII). Orele vor fi folosite pentru compuneri.

Programele de limba latină (cls. IX și X umanistică), desen (cls. X și XI)—1958. Programele de astronomie (cls. XI), geografie (cls. IX și XI), limba latină (cls. VII și XI umanistică), chimie, desen (cls. VIII), studiul mașinilor cu aplicații practice, pentru clasele VIII—XI—1959. Programele de noțiuni de teoria literaturii (cls. VIII), literatura română (cls. IX—XI), limba rusă (școli cu limba de predare română și limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare, în afară de școlile cu limba de predare maghiară, germană și rusă), matematică, istorie, economie politică (cls. X), socialism științific (cls. XI), geografie (cls. VIII), științe naturale, fizică, franceză, germană, engleză, psihologie generală (cls. XI), logică (cls. XI), desen (cls. IX), muzică (cls. VIII—X), educație fizică, pentru clasele VIII—XI—1960.

matematică (cls. IX și instrucțiuni pentru cls. X—XI), geografie (cls. VIII și instrucțiuni pentru cls. VIII—XI), fizică (cu instrucțiuni de folosirea manualelor), chimie (cls. VIII—IX și instrucțiuni pentru cls. X—XI), științe naturale, pentru clasele VIII—XI—1960. Instrucțiuni pentru folosirea programelor de istorie de la clasele VIII—XI, cursuri de zi, la învățământul seral — 1960.

Școlile pedagogice de învățători și educatoare cu limba de predare română

La școlile pedagogice de învățători și educatoare anii I—IV, sînt valabile, pe baza planului de învățămînt, aceleași programe ca pentru clasele VIII—XI, de la școlile de zi, cu excepția următoarelor obiecte și ani, unde se aplică programele speciale menționate mai jos:

Programa de desen și modelaj pentru anii I—VI școli pedagogice de educatoare — 1957. Programele de psihologie generală (pentru cls. X — valabilă anul II), desen (anii I—VI învățători)—1958. Programele de psihologia copilului de vîrstă școlară mică (învățători), psihologia copilului de vîrstă preșcolară (educatoare), pedagogie generală (învățători), pedagogie generală (educatoare) — 1959. Programele de limba, literatura română și metodică (învățători și educatoare), aritmetică (învățători și educatoare), metodică aritmeticii (anul IV învățători), științe naturale (anul I învățători și educatoare), pedagogie preșcolară (educatoare), cali-

grafie (anii I—III învățători), muzică vocală (învățători și educatoare), vioară, acordeon, pian, mandolină (învățători și educatoare), educație fizică (anul IV învățători și anul IV educatoare), practică pedagogică (învățători), practică pedagogică (educatoare), lucrări practice de atelier și lucru manual (învățători), lucrări practice agricole (învățători și educatoare), instrucțiuni pentru folosirea programei de limba rusă cls. VIII—XI la școlile pedagogice de învățători și educatoare (anexate la programa de limba rusă cursuri de zi), instrucțiuni pentru folosirea programelor de fizică cls. VIII—XI la școlile pedagogice de învățători și educatoare (anexate la programa de fizică — cursuri de zi) — 1960.

NOTĂ. — Noțiunile de teoria literaturii se vor preda în anul I, pe baza programei pentru clasa a VIII-a. La matematică, în anul III-a se va preda și geometria în spațiu pe baza programei pentru clasa a X-a reală.

Școli cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare

La școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocui-

toare se vor folosi aceleași programe ca la școlile cu limba de

predare română, cu excepția următoarelor programe:

CLASELE I—XI

Programa de limba română pentru clasele I—IV (școli cu limbile de predare bulgară, tătară, turcă, armeană, greacă, polonă) — 1959. Programa de limba română (școli cu limbile de predare maghiară, germană, rusă, ucraineană, sîrbă, croată, slovacă și cehă), programa de limba maghiară, programa de limba ucraineană, programa de limba germană, programele de muzică pentru școlile cu limbile de predare maghiară, germană, ucraineană, pentru clasele I—IV — 1960. Programele de limba română (școli cu limba de predare maghiară), limba germană pentru clasele V—VII — 1959. Programele de limba română (școli cu limbile de predare ale național-

Școli pedagogice de învățători și educatoare cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare

La școlile pedagogice de învățători și educatoare, anii I—IV, sînt valabile aceleași programe ca pentru clasele VIII—XI de la școlile respective ale naționalităților conlocuitoare — cursuri de zi, cu excepția următoarelor obiecte și ani, unde se aplică programele speciale menționate mai sus.

Programa de limba ucraineană (anul I învățători și educatoare) — 1957 și limba și literatura ucraineană (anul II) — 1958. Programele de limba și literatura ucraineană (anul III), limba și li-

Învățământul seral de cultură generală cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare

Se vor folosi programele speciale pentru învățământul seral — școli cu limba de predare română — iar pentru restul obiectelor se vor folosi aceleași programe ca la școlile respective ale naționalităților conlocuitoare — cursuri de zi — cu excepția următoarelor:

Instrucțiuni pentru aplicarea programei de limba și literatura română pentru clasele VIII—XI de la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocui-

Informații

Pentru a înlesni elevilor înțelegerea proceselor și fenomenelor ce se studiază la Bazele darwinismului, profesorii de științe naturale care predau la clasa a XI-a, la școlile medii de cultură generală — cursuri de zi — vor începe studiul în acest an cu Geologia cite 2 ore săptămînal pînă la 21 ianuarie 1961, după care urmează studiul Bazelor darwinismului, tot cite două ore săptămînal.

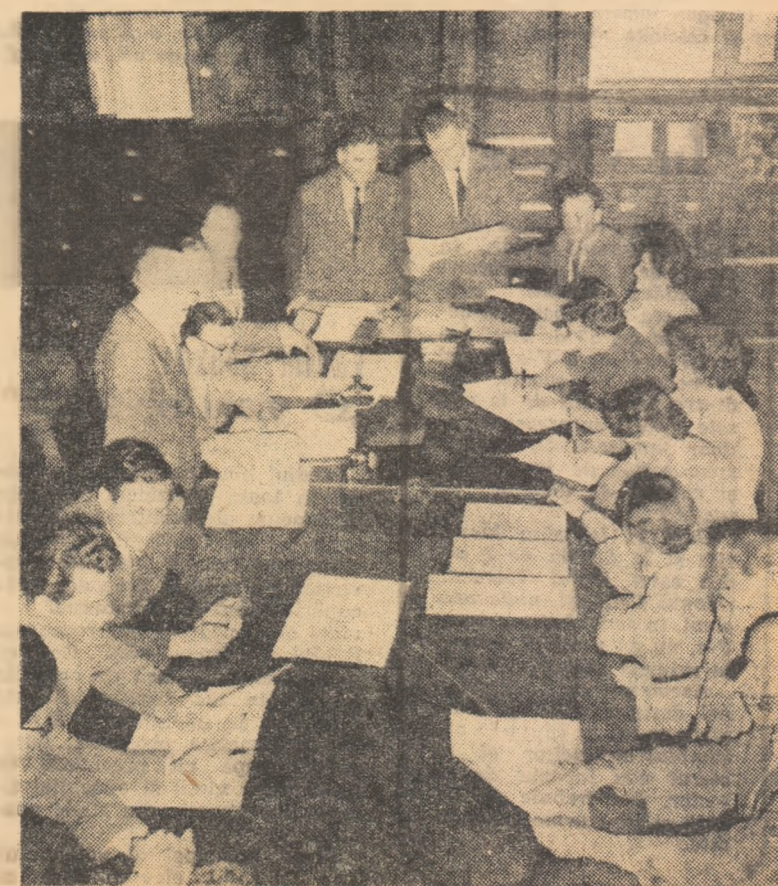
Elevii vor da și lucrări de control trimestriale.

Comisia tehnico-artistică pentru jucării din Ministerul Învățămîntului și Culturii face cunoscut că termenul pentru predarea modelelor la concursul de jocuri și jucării a fost prelungit pînă la 15 octombrie inclusiv.

tăților conlocuitoare în afară de școlile cu limba de predare maghiară), limba rusă (școli cu limba de predare maghiară), limba rusă (școli cu limba de predare germană), limba și lectura literară maghiară, limba și lectura literară ucraineană, pentru clasele V—VII — 1960. Instrucțiuni pentru aplicarea programei de muzică, școli cu limba de predare română, la clasele V—VII școli cu limbile de predare maghiară, germană, ucraineană — 1960. Programa de literatura ucraineană (cls. IX — 1957 și cls. X — 1958). Programele de limba latină (cls. VIII școli cu limba de predare maghiară), literatura ucraineană (cls. XI), instrucțiuni pentru predarea literaturii germane (cls. IX), programa de literatură germană (cls. X și cls. XI) — 1959. Programele de limba și literatura română (școli cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare), literatura maghiară, limba rusă (școli cu limba de predare maghiară), noțiuni de teoria literaturii ucrainene (cls. VIII), noțiuni de teoria literaturii germane și gramatica (cls. VIII), instrucțiuni pentru folosirea programelor de muzică de la școlile cu limba de predare română, la școlile cu limbile de predare maghiară, germană și ucraineană, programa de limba rusă (școli cu limba de predare germană) pentru clasele VIII—XI — 1960.

literatura germană (anii I și II) — 1959. Programele de limba, literatura română și metodică (anii I—IV), limba, literatura maghiară și metodică, noțiuni de teoria literaturii ucrainene (pentru cls. VIII, valabilă în anul I), literatura ucraineană (anul IV) și metodică, limba și literatura germană (anul III), instrucțiuni pentru folosirea programelor de muzică vocală și instrumentală anii I—VI, la școlile pedagogice cu limbile de predare maghiară, germană, ucraineană — 1960.

toare — cursuri de zi — la învățământul seral (anexate la programa cursurilor de zi) — 1960.

În recreație, cancelaria profesorilor este întotdeauna locul unor interesante și rodnice discuții.

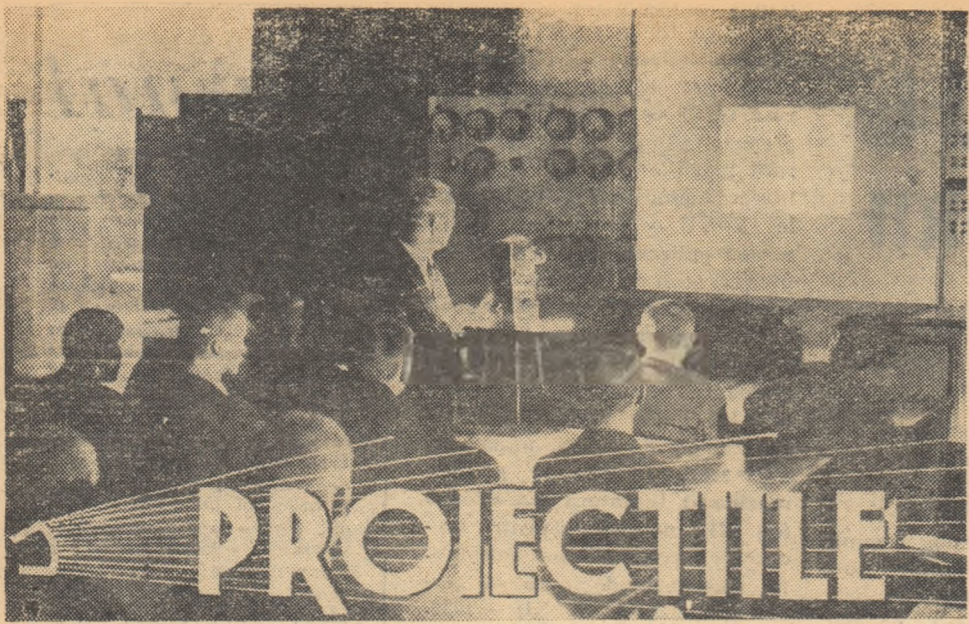
Jurnal

● Studioul „Al. Sahia” pune la dispoziția unităților școlare un bogat sortiment de diafilme destinate legării mai strînse a învățămîntului de viață, de producție. Printre diafilmele terminate recent se numără: „Electricitatea în construcția socialismului”, „O vizită la Săsinesti”, „Procesul de fabricație al fontei”, „Evoluția uneltelor mecanice”, „De la minereu la locomotivă”, „Prelucrarea metalelor prin deformare”, „Mașini de lucru”, „Orașe noi pe harta patriei” etc. Pentru aprofundarea cunoștințelor agricole au fost luate ca diafilme: „Sfeca de zahăr”, „Floarea soarelui”, „Ingrășăminte aplicate în producția de legume”. N-au fost uitate nici unitățile școlare. Astfel, pentru cei mici, Studioul „Al. Sahia” a realizat interesante și frumoase basme în culori ca: „Pidiștea uriașă”, „Turta” și altele. Unitățile școlare se adresează direct administrației studioului pentru procurarea filmelor.

● „Electrecord” a editat de curînd o culegere de discuri pentru școlari și elevi. Culegerea cuprinde cîntec patriotic ca o tematică bogată. Ele exprimă dragostea pentru partid („Partid, iubit părinte” de Laurențiu Profeta, „Partid, tu iniștii a țării” de Hilda Jonea), pentru patria socialistă („Patria mea” de Radu Paladi, „Măreț pînînt al patriei iubite” de Ion Chirșescu ș. a.).

Alte cîntece, ca de exemplu „Foate meseriile sînt bune”, de Hilda Jonea, „Din țere vechii unelte mari” de Emil Merescu, „La pădure”, de Radu Șerban etc., sînt inspirate din preocupările și activitatea școlilor, vor constitui un real ajutor în munca profesorilor de muzică pentru îmbogățirea programelor prezentate de formațiile artistice din școli.

● Pînă la sfîrșitul acestui an întreprinderea de material didactic va livra școlilor elementare și medii din țară noi sortimente de aparate, truse, mulate necesare elevilor pentru aprofundarea cunoștințelor de specialitate. Astfel, în următoarele săptămîni laboratoarele școlilor vor fi înzestrate cu 225 truse pentru organizarea de stații meteorologice, cu machete de motoare Diesel secționare, cu aparate geografice pentru emisie și recepție, cu hărți ale R.P.R. în relief.

În procesul instructiv-educativ

În școlile noastre se folosește tot mai larg proiecția de filme, diafilme, diapozitive, atât în cadrul predării și fixării cunoștințelor cit și la diferitele activități din afara orelor de clasă. La dispoziția școlilor au fost puse în acest scop un volum din ce în ce mai mare de lucrări filmate cu o tematică variată și legată de programele de învățământ, precum și un număr sporit de aparate de proiecție.

Școlile din țara noastră dispun anul acesta de peste 9.000 aparate de proiecție pentru diafilme și aproape 1.800 epidiascoape. Au fost elaborate de asemenea peste 140 teme de diafilme cu conținut didactic, legate direct de diferite discipline și peste 270 teme de popularizare a științei și culturii în circa 350.000 exemplare. Ministerul Învățământului și Culturii a organizat o filmotecă didactică în cadrul Arhivei naționale de filme, care posedă circa 400 titluri de filme de 16 și 35 mm, puse în mod gratuit la dispoziția cadrelor didactice și elevilor.

Filmul, diafilmul și diapozitivul alcătuiesc astfel un important mijloc de legătură între școală și viață, aduc în școală actualitatea. Filmul are posibilități unice de a arăta dezvoltarea proceselor în natură, cele mai complicate transformări launtrice ale substanței, fenomene biologice, evenimente istorice, viața orașelor, cultura popoarelor din cele mai îndepărtate timpuri și din diferite țări etc. Filmele științifice pun la îndemina tineretului descoperirile savanților în domeniul fizicii, chimiei, astronomiei etc.

Proiecțiile pentru copii, statice sau de desene animate, se bucură de un larg interes printre micșii spectatori. Ele îi introduc în lumea fermecătoare a basmelor și așa îi învață, îi educă. Fabulele, povestirile pe ecran sint vii, atrăgătoare, convingătoare.

Diafilmele compuse din suite de 60-80 de imagini nesonore, aranjate pe baza unei tematici, folosite la lecții, prezintă avantajul înălțurii imaginilor și schimbării lor cu ușurință. Astfel, se pot prezenta ușor procese tehnologice, instalații și aparate, aspecte geografice caracteristice etc.

Diapozitivele — serii de imagini separate între ele dar care sint prezentate în colecții, ilustrând aspectele unei anumite teme — reprezintă, față de planșele sau tablourile de perete, un material documentar mai fidel și deci cu mai multă putere de convingere.

Desigur, filmele documentare, diafilmele, ca și celelalte materiale intuitive, oricât de

valoroase ar fi, rămân materiale ajutoare care completează dar nu pot fi substituite intuiției vii, observării obiectului însuși, vizitării de fabrici, șantiere, locuri istorice etc.

„Vreau să folosesc filmele și diafilmele la lecție, — spun unii — Am și încercat aceasta. Dar lecțiile predate astfel au fost ratate, au ieșit lecții slabe”.

Unde greșesc? Desigur atunci când consideră că diafilmul, filmul documentar poate fi folosit oricând fără o pregătire prealabilă.

Or, folosirea proiecțiilor la lecții presupune cunoașterea aprofundată de către pedagogi a metodicii acestui tip de lecție, în funcție de materialul de care dispune și particularitățile de vîrstă ale elevilor. Caracterul variat al filmelor și diafilmelor obligă pe profesor să cunoască amănunțit conținutul lor, deoarece tratarea temei în film poate să nu se potrivească cu scopul urmărit de programa școlară. În acest caz ele se pot folosi doar ca o completare a celor studiate în clasă (ex. filmul „De la lăcrămioare la căderea frunzelor”). Alte filme, dimpotrivă, pot fi considerate ca făcînd parte direct din programa școlară, intrucît ele nu schimbă subiectul studiat în clasă, sint conforme cu materialul din manual (ex. „O noapte furtunoasă”, „O scrisoare pierdută” etc.).

Unii profesori consideră că e de ajuns să vizionezi o dată un film pentru a-l putea apoi folosi la lecție. Apoi par surprinși cînd constată că în timpul lecției respective momentul ales nu răspunde pe deplin materialului predat sau că durata proiectării a răpit mult din timpul prevăzut inițial pentru predare. Este limpede că deficiențele izvorăsc din superficialitatea inițială.

A studiu un film nu înseamnă a ne limita la o simplă vizionare, ci a ne nota în timpul acesteia începutul fragmentului, imaginile mai importante din punct de vedere didactic-educativ, durata rulării celor mai importante imagini, caracterul textului scris (concis, amplu). Studiarea amănunțită a materialelor de proiecție face posibilă determinarea precisă a momentului folosirii acestuia în desfășurarea generală a procesului de învățământ, a lecției la care poate fi folosit, precum și a fragmentelor ce vor fi proiectate, a materialelor didactice cu care vor fi combinate, a imaginilor ce vor trebui să rețină atenția elevilor și a ceea ce trebuie făcut în acest scop (sublinierea prin cuvinte, întrebări adresate elevilor etc.).

Filmele, diafilmele și diapozitivele sint considerate de unii pedagogi drept materiale cu

posibilități de prezentare dinainte determinate. O asemenea părere preconcepută diminuează eficacitatea lecției însoțite de proiecții. Profesorul poate să aducă materialul, să schimbe ordinea, să-l selecționeze. În ridicarea valorii didactico-educative a proiecțiilor are o mare importanță felul cum sint ele efectuate. Am constatat rezultatele deosebite obținute de unii pedagogi care utilizînd filmele în cadrul lecțiilor le proiectează fragmentat. După fiecare episod terminat din punct de vedere logic, acești profesori fac o pauză în care continuă să-și ducă munca pedagogică obișnuită. Ei controlează astfel calitatea percepției materialului vizionat, precizează, fixează în minte ideile principale, fac generalizările necesare și trag concluziile.

Există lecții în care filmul poate rula fără explicațiile profesorului? Da. Iată un exemplu: la o lecție de științele naturale la clasa a VII-a profesorul își propune ca elevii singuri să analizeze conținutul scenelor. Pentru aceasta a formulat la început cîteva întrebări la care — pentru a da răspunsul — elevii trebuie să reflecteze în timpul prezentării filmului, diafilmului sau diapozitivului.

Am asistat uneori la proiectarea în cadrul lecțiilor a unor filme mute sau a unor diafilme. Una dintre lecții, la clasa a V-a, a fost concepută astfel de profesoară încît paralel cu proiecțiile elevii să primească explicațiile profesoarei sau să li se citească cu voce tare subtitlurile. În felul acesta ne asigurăm — mai ales în clasele mici — citirea corectă a subtitlurilor de către copii și înțelegerea termenilor noi. De asemenea, citirea cu voce tare a subtitlurilor concentrează atenția copiilor.

Experiența didactică înaintată dovedește că e necesară o limitare a numărului imaginilor folosite. O multitudine de impresii vizuale soliciită prea mult atenția copilului și nu are eficacitatea scontată.

Prin utilizarea proiecțiilor în afara orelor de clasă pedagogii urmăresc de obicei fixarea, completarea și lărgirea cunoștințelor căpătate în clasă, educarea tinerilor, popularizarea invențiilor, inovațiilor, noilor cuceriri ale științei, precum și dezvoltarea simțului estetic al elevilor. În multe școli aceste proiecții sint programate atît după conferințe și serbări, cit și în cadrul unor festivaluri ale filmului, spectacole tematice de cinema etc. Asemenea spectacole sint cu atît mai interesante cu cît elevii sint orientați mai bine, prin cuvîntul introductiv prezentat, pentru înțelegerea proiecției. De pildă, la festivalul organizat într-o școală, profesorul care a făcut prezentarea s-a rezumat ca, în cîteva minute, să indice doar linia pe care se vor dezvolta ideile din film și să formuleze problemele asupra cărora elevii trebuie să-și concentreze atenția în timpul vizionării. După vizionare au fost organizate discuții, dirigenții orientîndu-i către concluziile de bază. Totodată ei au cerut citorva elevi să prezinte recenzii ale filmelor vizionate, să caracterizeze eroul principal etc.

Trebuie subliniat că nu numai pregătirea de conținut a proiecțiilor este deosebit de importantă. Folosirea cu succes a proiecțiilor necesită și o temeinică pregătire tehnico-organizatorică. Pedagogii experimentați acordă întotdeauna atenție verificării felului cum funcționează aparatele de proiecție, stării diapozitivului, diafilmului, filmelor care urmează să fie proiectate, instalării prealabile și reglării aparatului de proiecție, așezării și centrării ecranului etc., căci adeseori o neglijență pe acest tărîm poate compromite o lecție bună.

Proiecția fotocinematografică este fără îndoială unul din cele mai valoroase mijloace ajutoare ale procesului instructiv-educativ.

Însușindu-ne metoda folosirii ei vom avea satisfacția de a îmbogăți cunoștințele elevilor, de a-i familiariza cu cele mai înaintate cuceriri ale științei și tehnicii, cu comorile artei universale.

**Victoria Gheorghiu
M. Adler**

Pe adresa redacției

La redacție sosesc continuu numeroase vești, din cele mai îndepărtate colțuri ale țării, despre îmbunătățirea bazei materiale a școlilor, despre minunatele edificii școlare care și-au deschis porțile pentru prima dată în acest an, ca și despre lărgirea spațiului școlar prin construcția de noi săli de clasă

Correspondentul nostru, învățătorul Gheorghe Dumitru, ne scrie, de pildă: Copiii țăranilor muncitori din satele Popeni, Carasa, Săuceni și Pleșoaia, regiunea Suceava, au început anul școlar în localuri noi. Regiunea Suceava se mîndrește și cu alte realizări. Rețeaua unităților școlare din regiunea Suceava a crescut în acest an cu 235 săli de clasă, realizate din fonduri de stat și prin contribuția voluntară a cetățenilor. Ca urmare a dezvoltării bazei materiale peste 95% din absolvenții clasei a IV-a au fost cuprinși în învățămîntul de 7 ani.

Un alt corespondent din regiunea Timișoara ne semnalează că în această regiune bilanțul realizărilor în domeniul construcțiilor școlare este îmbucurător: a crescut considerabil numărul școlilor medii și de 7 ani și s-au dezvoltat cele existente. Numai în orașul Lugoj au luat ființă în acest an o școală medie cu 16 săli de clasă și o școală de meserii, iar la Ofelul Roșu o școală de muzică.

Printre numeroasele localuri de școală de 7 ani construite în ultima vreme în regiune se numără și școlile din comunele Sag, Lunca Vișu și altele. De asemenea au fost puse la dispoziția școlilor încă 160 de săli de clasă și numeroase laboratoare.

Și școlarii din raionul Făget — ne scrie corespondentul Mihai Enășescu — au în acest an condiții optime de învățatură în cele 9 școli de 7 ani a căror construcție a fost terminată nu de mult. Spațiul de școlarizare a fost lărgit de asemenea prin adăugarea a 13 săli de clasă la 4 școli de 7 ani existente.

O dată cu începerea anului școlar — ne scrie un alt corespondent — și în regiunea Cluj au fost terminate și date în folosință noi localuri de școli medii în orașele Cluj, Turda, la Jibou, Huedin, Sărmaș. În alte localități au fost amenajate noi laboratoare și ateliere școlare pentru practica elevilor.

Învățătorul Constantin Mihai de la Școala de 7 ani Nr. 2 din R. Sărat ne scrie despre munca entuziasată a pionierilor și școlarilor care participă la numeroase acțiuni patriotice. Zilele trecute, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 2 au întreprins o frumoasă acțiune de colectare a fierului vechi. Ei au colectat numai într-o singură zi peste 500 kg fier vechi pe care l-au predat centrului de colectare din localitate.

În această acțiune s-au evidențiat în mod special pionierii și școlarii din clasele a II-a, a IV și a VI-a.

ceptibile pînă la uriașe seisme cosmice. L. M. Atanasiu, autorul lucrării „În lumea mișcărilor mecanice”, apărută în colecția „Știința învinge” (Editura Tineretului) se ocupă numai de o parte a mișcărilor, de mișcările al căror autor este mina omului și care, prin multitudinea lor, constituie o întregă „lume”.

„Personajele” acestei lumi sint extrem de numeroase: un strop de apă, un automobil, o roată, un helicopter, un glonț sau un sputnik. Însă oricît de variate ar fi mișcările pe care le parcurg aceste „eroi” ai cărții lui L. M. Atanasiu, ele se supun unor legi care au fost și sint mereu determinate și stabilite de către savanți: legea mișcării absolute, legea mișcării relative, sistemul de referință, viteza etc.

Utilizînd numeroase ilustrații, realizate iscusit de către desenatorul A. Cavin, autorul prezintă sugestiv, ușor inteligibil, principiile care stau la baza mișcărilor

În vileag

La cîteva zile după deschiderea anului școlar, în Școala de 7 ani din comuna Tămădău, raionul Brănești, era următoarea situație: din cei 80 de elevi înscriși în clasa a V-a numai 59 veneau la școală, iar dintre profesorii de la clasele V-VII se prezentaseră doar jumătate. Ce are de spus secția de învățămînt și cultură de această situație?

Cam la fel stau lucrurile și la Școala de 7 ani din satul Mihai Viteazul, raionul Călărași, unde unii elevi, în special din clasa a V-a, nu au venit la cursuri în primele zile.

Asemenea pete ale ruginei dezinteresului și delăsării nu au ce căuta în ansamblul strălucitor al acestui nou început de an școlar. Ele trebuie de îndată și fără urme îndepărtate.

Vadim Sobko: „O viață obișnuită”

Mediul bine cunoscut și explorat în toate lucrările apărute pînă acum ale scriitorului ucrainean Vadim Sobko îl constituie viața muncitorilor industriali sovietici. Pe aceeași linie de preocupări se înscrie și romanul „O viață obișnuită”, tipărit recent de E.S.P.L.A. „Cartea rusă”. Ceea ce îl deosebește însă de creațiile precedente ale scriitorului este faptul că în paginile lui, fără a părăsi tematica preferată, autorul se ocupă cu precădere de problemele vieții și educației tineretului sovietic din zilele noastre.

Eroul principal al romanului, Ivan Jelezniak, elev în clasa a

9-a a școlii medii, fiu al unui muncitor căzut pe front, are de străbătut o cale plină de încercări grele către realizarea lui ca om și cetățean. Alături de uriașă durere pe care i-o pricinuieste moartea mamei sale, aceasta îi creează și marea răspundere de a se îngriji de fratele și surorile mai mici. De la o vîrstă fragedă el cunoaște problemele serioase și complicate ale vieții, îndatoririle de „cap al familiei”.

Dar Ivan nu este singur. Alături de el, luptă pentru viața micilor orfani întregul colectiv al uzinei în care au lucrat părinții săi, comuniștii și organizația de comsomol pentru care ocrotirea tinerelor vîlăstare ale societății sovietice reprezintă o înaltă îndatorire.

Înfățișînd cu un ascuțit simț al psihologiei copiilor drumul si-

nuos pe care îl străbate Ivan Jelezniak, scriitorul prezintă în ultimele capitole ale romanului biruința eroului său, care izbutind să termine școala serală, devine unul din muncitorii fruntași ai uzinei.

Romanul lui V. Sobko, scris într-un stil atractiv, se adresează îndeosebi tineretului școlar, care în profilul și acțiunile lui Ivan Jelezniak va recunoaște multe din trăsăturile și aspirațiile noilor generații de constructori ai socialismului din țara noastră.

L. M. Atanasiu: „În lumea mișcărilor mecanice”

În natură se petrec nenumărate mișcări, de la cele mai imper-

CĂRTI CĂRTI